MITÄS ME SANKARIT

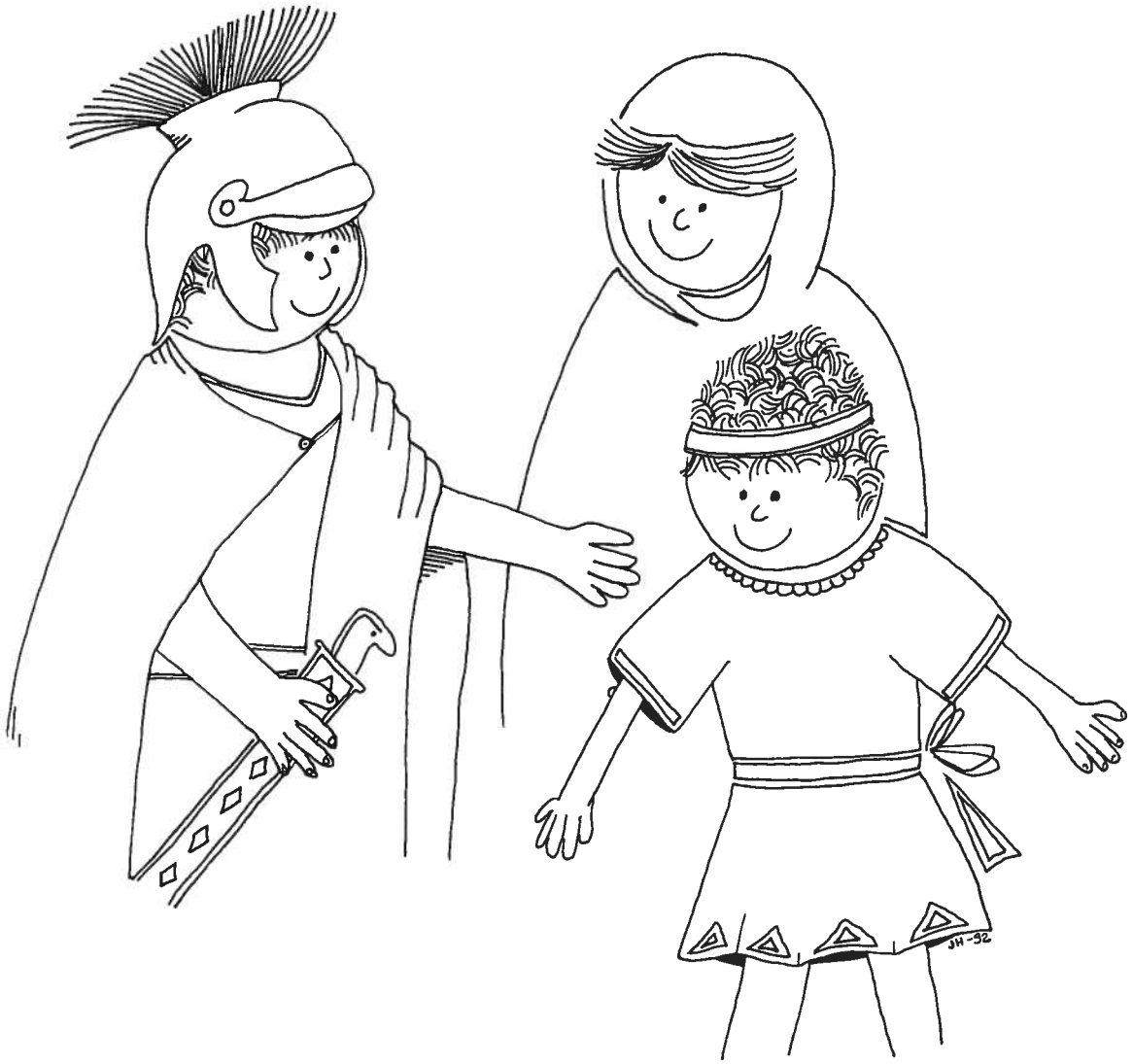

LEIRIMATERIAALI OPETTAJAN OPAS

* * * * *

Tämäm materiaalin ovat työstäneet Marjatta ja Olli Kariniemi, Pirkko ja Petri Mettovaara ja Ritva ja Jyrki Halonen. Kansikuva on Jyrki Halosen käsialaa.

Toivomme teille Taivaan Isän siunaamaa leiriä uskon sankareiden seurassa!

MATERIAALIN KÄYTTÄJÄLLE

Tamän leirimateriaalin aiheena on sankaruus - uskon sankaruus (lue Heb. 11).. Raamattutuokiot on laadittu eri tavalla sankaruutta osoittaneista henkilöistä. Kertomukset ovat historiallisessa aikajärjestyksessä. Lapsisankareihin Hadassaan (Ester) ja Samueliin lasten on helppo eläytyä. Erilaiset ihmiset, kuten Joosef, Sarpatin leski ja seikkaileva Gideon antavat mielenkiintoa. Olemme näin lähestyneet sankaruutta eri näkökulmista. Sankareitten sankari - Jeesus on aiheena viimeisellä tunnilla, jolloin lapsella olisi mahdollisuus, tilanteesta riippuen, ottaa kantaa suhteessaan Jeesukseen. Olemme korostaneet Jumalan turvallisuutta ja huolenpitoa, niin että lapsi oppisi ja osaisi luottaa Jumalaan omissa pienissä asioissaan.

Raamattutuntien muistolauseet voidaan opettaa lapsille työkirjassa olevien tehtävien avulla. Lauseet voidaan kirjoittaa myös opetustilan seinälle, josta lapset voivat niitä opetella. Edellisen tunnin aiheen voit kerrata lasten kanssa seppelekuvion avulla (katso keskiaukeama).

Jokaisen tunnin alkuun olemme laatineet ideoita tuntien havainnollistamiseksi. (Katso ohjeet opettajan oppaan loppupuolelta).

Oheistoimintana olemme ajatelleet ns. kanavatyöskentelyä pienryhmissä esim. leirikuiro-, draama-, ja tarinakanava, sekä nikkarinurkka. Leirikuoro voisi harjoitella lauluja iltanuotioita ja leirikirkkoa varten. Draama-kanavalaiset voisivat tehdä raamattutuntien pohjalta näytelmiä esim. iltanuotiolle. Tarinatuokio voisi olla yksi kanava, jossa kuunneltaisiin kasetteja esim. Vinje: Nestorin salaisuus, tai luettaisiin kertomuksia esim. Maxwell: Onnen päiviä. Nämä sopivat myös hyvin tarinoiksi iltanuotiolle. 'Nikkarinurkan' vihjeet löydät opettajan oppaan lopusta.

Materiaali sisältää myös kaksi kartaa, joista löydät kertomusten tapahtumapaikat. Voit käyttää karttoja sellaisenaan tai voit suurentaa kartatisolle kartongille.

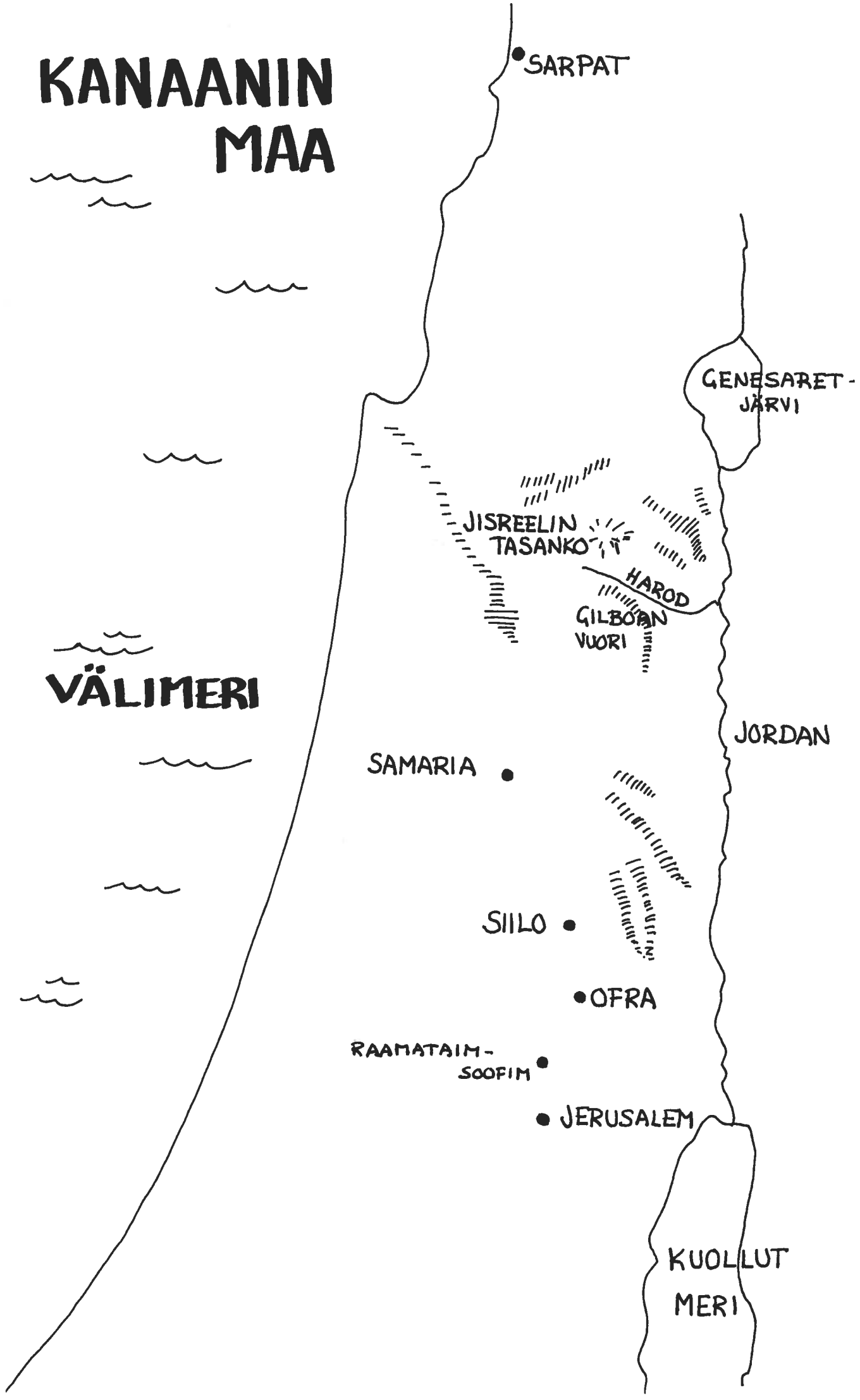
KANAANIN MAA
SARPAT
GENESARET-JÄRVI
JISREELIN TASANKO
HAROD
GILBOAN VUORI
VÄLIMERI
JORDAN
SAMARIA
SIILO
OFRA
RAAMATAIM-SOOFIM
JERUSALEM
KUOLLUT MERI

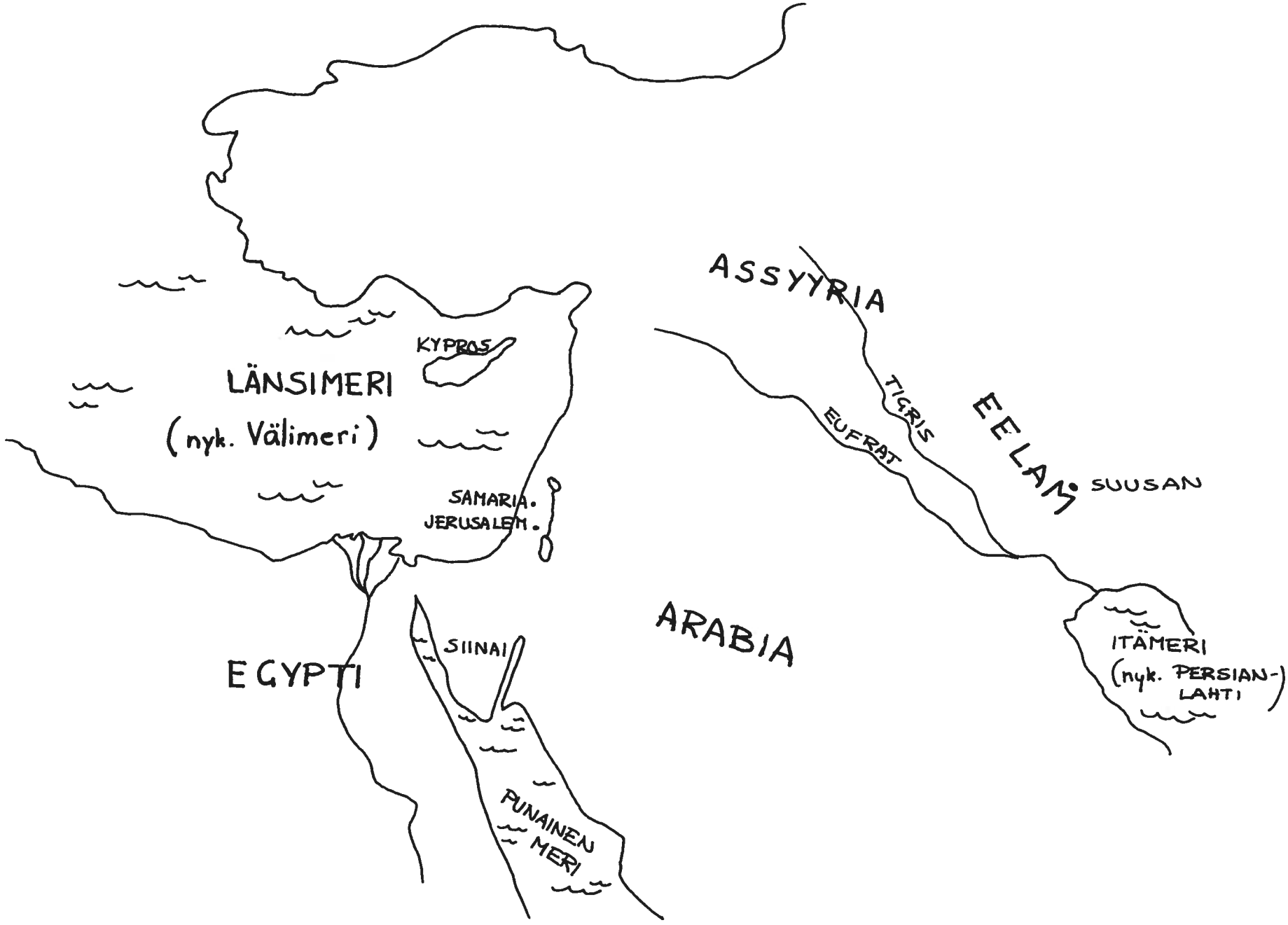
ASSYYRIA
KYPROS
LÄNSIMERI
(nyk. Välimeri)
TIGRIS
EUFRAT
EELAM
SUUSAN
SAMARIA.
JERUSALEM.
ARABIA
SIINAI
EGYPTI
ITÄMERI
(nyk. PERSIAN-
LAHTI)
PUNAINEN
MERI

TAUSTATIETOJA JA LÄHDEKIRJALLISUUTTA

Alex, Marlee 1986. Esther. Lasten keskus.
Balchin, John ym. 1986. Avoin Raamattu. Päivä oy.
Doney, Meryl 1988. Jeesus, mies, joka muutti historian. RV-kirjat.
Frank, Penny 1985. Leipä, joka ei loppunut. SLEY kirjat nro 21.
Gilbrant, Thoralf ym. 1988-1991. Iso Raamatun Tietosanakirja. Osat 1-10. Raamatun tietokirja. Ristin Voitto ry.
de Graaf, Anne 1989. Aika Joosefista Moosekseen nro 2. Raamatun tietokirja.
de Graaf, Anne 1989. Jeesus petetään ja tuomitaan nro 13. Raamatun tietokirja.
de Graaf, Anne 1989. Salomo ja Elia nro 6. Raamatun tietokirja.
de Graaf, Anne 1989. Vankeudesta uuteen Jerusalemiin nro 9. Raamatun tietokirja.
Keller,W.Philip 1980. Gideon, Jumalan sankari. Päivä oy.
MacKenzie, Carine 1991. Jeesus ja hänen valtakuntansa. Päivä oy.
MacKenzie, Carine 1991. Ystävämme Jeesus. Päivä oy.
Manley, Deborah 1984. Kerro vielä Raamatun ajoista. Kirjapaja.
Maxwell, Arthur S. 1973. Ikuisia Kertomuksia, osat 1-10. Kirjatoimi.
Maxwell, Arthur S. 1976. Onnen Päiviä. Osat 1-4. Kirjatoimi.
Mears, Henrietta C. 1979. Avain Uuteen Testamenttiin. Päivä oy.
Mears, Henrietta C. 1981. Avain Vanhaan Testamenttiin. Päivä oy.
de Urees, Anne. Lasten Raamattu. KM-farglaget.
Uskollisia Ystäviä, 1986. Osat 1-5. Kirjatoimi.
Vinje, Kari. Nestorin salaisuus. SRK. (Häneltä on muitakin hyviä kasettikirjoja).

JOHDANTO

Monet aikamme sankareista ovat syntyneet urheiluareenoilla. Suomalaiset ralliajajat, nuo sorateiden sankarit, ovat ajaneet Suomea maailman kartalle. Mäkimiehemme, hyppyrimäkien huimapäät, ovat suomalaisen talviurheilun tavaramerkki, keihäänheittäjistä puhumattakaan.

Jo muinaiset kreikkalaiset pitivät olympialaisten voittoa suurimpana mahdollisena saavutuksena. Olympialaisia pidettiin joka neljäs vuosi Olympia nimisessä kaupungissa. Vanhimmat olympialaisten voittajaluettelot ovat vuodelta 776 eKr. Alkujaan yhden päivän kilpailut venyivät kolmipäiväisiksi.

Eri kaupungit valitsivat kilpailuihin edustajansa, jotka harjoittelivat tiiviisti kymmenen kuukauden ajan ennen varsinaisia kilpailuja. Eri lajien voittajat saivat palkinnoksi öljypuun seppeleen ja kolmen voiton jälkeen heille pystytettiin patsas Olympian kaupunkiin. Olympiavoittajat olivat samanlaisia kuuluisuuksia ja kansansuosikkeja kuin nykyäänkin.

Myös Raamattu puhuu sankaruudesta. Heistä käytetään nimitystä uskonsankarit. Hebrealaiskirjeen 11 luku on heidän voittajaluettelonsa. Mitä uskonsankaruus sitten on? Missä he ovat osoittaneet sankaruuttaan? Millaisia ihmisiä he ovat olleet?

Näiden leiripäivien aikana tulemme tutustumaan joihinkin heistä. Heillä on yksi yhteinen piirre. He ovat säilyttäneet uskon, luottamuksen Jumalaan kaikissa elämän tilanteissa. Jotkut heistä ovat kohonneet elämässään varsin korkeaan asemaan, mutta siitä huolimatta he ovat pitäneet Jumalan elämässään tärkeimmällä sijalla. Joskus he ovat jääneet yksin ja joutuneet naurunalaisiksi, kun ovat luottaneet Jumalan apuun. Mutta silti se on suuri seikkailu, jossa koetaan Jumalan ihmeellistä apua ja rakkautta. Toiset ovat olleet ihmisten mielestä vähäpätöisiä ja halveksittuja ihmisiä, mutta Jumala on valinnut heitä sankareiksi. Sankareita ovat olleet lapset, orvot, yksinäiset, kuninkaat... Aivan tavalliset ihmiset, jotka ovat säilyttäneet luottamuksen Jumalan huolenpitoon ja Hänen sanaansa läpi elämänsä.

Eräs uskonsankari totesi kerran "haastattelussaan": "Minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut kutsunut..." Uskonsankareille on luvassa hyvät palkinnot. Ei ainoastaan tonttia tai mökkiä järvenrannalla niin kuin meillä on Suomessa tapana antaa olympiavoittajille vaan Iankaikkinen elämä Jumalan luona Taivaassa.

Uskonsankareiden voittajaluettelon viimeistä lukua ei ole vielä kirjoitettu vaan kutsu sankaruuteen on tänäänkin voimassa. Saakoon nämä uskonsankarit, joiden elämään seuraavien leiripäivien aikana tutustumme rohkaista meitä liittymään heidän joukkoonsa.
Syöksy seikkailuun!

JOOSEF, REILU SANKARI, osa 1 jatkuu

muitakin ihmisiä nälänhädän aikana. Sitä ennen Joosefin elämässä tapahtuu yllättäviä asioita, jopa ikäviä ja surullisia, joiden jälkeen näky toteutuu.

Joosef myydään orjaksi
Erään kerran Jaakob lähetti Joosefin veljiensä luokse kedolle viemään heille ruokaa ja katsomaan, mitä heille kuuluu ja kuinka lampaat voivat. Mutta kun veljet huomasivat Joosefin tulevan, päättivät he surmata hänet. Ruuben vanhin veljistä, sai pelastettua Joosefin hengen. He ottivat Joosefin kiinni, riisuivat hänen kauniin, uuden viittansa ja heittivät hänet kuivuneen kaivon pohjalle. Ruubenin mielestä oli viisaampaa heittää Joosef kaivoon, mutta ei surmata häntä.

Joosefilla oli paha olla ja hän oli kiukkuinen. Isän teettämä kaunis puku oli otettu häneltä pois. Joosef mietti unta, jossa veljien lyhteiden piti kumartaa hänen lyhdettään ja nyt Joosef oli kaivon pohjassa, josta ei omin avuin päässyt pois. Ei tässä näin pitänyt käydä, mietti Joosef peloissaan.Täällä Joosef oli nyt veljiensä vankina kaivon pohjalla kylmissään ja hyljättynä. Hänellä oli ikävä Jaakob-isää ja kotia.

Kaivon ohitse kulki karavaanitie. Pian veljien istuutuessa syömään kulki midianilaisten kauppiaiden karavaani heidän ohitseen. Juuda, eräs Joosefin veljistä ehdotti, että he myisivät Joosefin orjaksi. Niin he tekivät, mutta isälleen he eivät kertoneet totuutta. He lavastivat Joosefin kuoleman kastelemalla Joosefin puvun eläimen vereen. He kertoivat isälleen, että villipeto oli raadellut Joosefin. Jaakob luuli Joosefin kuolleen ja suri häntä kauan aikaa.

Potifarin talon hoitajana
Saavuttuaan Egyptiin midianilaiset myivät Joosefin orjaksi Potifar nimiselle miehelle, joka oli Faaraon hoviherra ja henkivartioston päämies. Hän oli ystävällinen ja rikas mies. Hän näki, että Jumala oli Joosefin kanssa ja kaikki mitä Joosef teki onnistui. Niinpä Potifar asetti Joosefin talonsa hoitajaksi. Hän uskoi kaiken omaisuutensa Joosefin hoitoon. Joosefin tähden Jumala siunasi Potifaria, hänen kotiaan ja työtään.

Palvellessaan Potifaria Joosefista kasvoi komea nuori mies. Kerran Potifarin ollessa matkoilla, hänen vaimonsa houkutteli Joosefia pettämään miestään, Potifaria. Joosef ei halunnut pettää isäntäänsä, joka luotti Joosefiin niin paljon. Tästä Potifarin vaimo suuttui ja puhui miehellensä Joosefista pahaa ja valehteli Joosefista asioita. Potifar uskoi vaimonsa valheen ja pani Joosefin vankilaan samaan paikkaan, jossa kuninkaan vankeja säilytettiin.

Vankilassa
Joosef joutui vankilaan, kun hän halusi säilyttää sydämensä puhtaana ja olla uskollinen Potifarille. Joosef oli murheellinen, kun joutui syyttömästi kärsimään, mutta hän oli iloinen siitä, että hän oli säilyttänyt sydämensä puhtaana. Hän ei miettinyt vankilassa pahoja ajatuksia Potifarin vaimosta, vaan Joosef rukoili Jumalaa ja halusi antaa anteeksi, koska hän tiesi, että Jumala on nähnyt kaiken.

JOOSEF, REILU SANKARI, osa 1 jatkuu

Sovellus

Tästä huomaamme. että uskon sankarin elämässä ei tapahdu aina vain hyviä, vaan myös ikäviä asioita voi tapahtua. Vaikeuksien keskellä Joosef luotti Jumalaan ja kärsi vankilassa monta vuotta ja Jumala oli sielläkin hänen kanssaan. Joosefin kertomus opettaa meille, että Jumala on meidän kanssamme silloinkin, kun meille tapahtuu jotakin ikävää ja meillä on kurja olla. Jumala ymmärtää meitä ja antaa meille voimaa antaa anteeksi, vaikka joudumme syyttömästi kärsimään. Me voimme olla kyllä vihaisia, mutta Jumala ymmärtää meitä, eikä syytä siitä, vaan haluaa olla meidän kanssamme.

JOOSEF OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN HALUSI SÄILYTTÄÄ OMAN SYDÄMENSÄ PUHTAANA, VAIKKA JOUTUI SYYTTÖMÄSTI KÄRSIMÄÄN.

2 JOOSEF, REILU SANKARI, osa 2

TAVOITE:

Opettaa lapselle, että on mahdollista tehdä hyvää niille, jotka ovat halunneet meille pahaa.

TOTEUTUS:

Katso edell.

MOTIVOINTI:

Kerratkaa yhdessä edellisen tunnin tapahtumat.

MUISTOLAUSE:

"Rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat." Matt. 5:44

LAULU:

Uusi päivä on

I Moos. luvut 40-45

Joosef vankilassa

Jumala ei unohtanut Joosefia vankilaan. Pian hän voitti vankilan johtajan luottamuksen ja pääsi hänen apurikseen. Vankilanjohtaja ei valvonut Joosefin tekemisiä, sillä hän luotti Joosefiin. Jumala siunasi työt, joita Joosef vankilassa joutui tekemään.

(Luetaan unet Raamatusta lasten kanssa I Moos. 40:8-19)
Eräänä aamuna kahdella vangilla, Faraon juomanlaskijalla ja leipurilla oli murhetta. He olivat molemmat nähneet merkillisen unen, mutta eivät tienneet unien selitystä. Kuultuaan miesten unet, Joosef kertoi heille mitä unet tarkoittavat. Joosef sanoi , että unien selitykset ovat Jumalalta. Unet toteutuivat niinkuin Joosef oli sanonut. Joosef pyysi juomanlaskijaa muistamaan häntä, kun tämä pääsee vapaaksi. Mutta juomanlaskija unohti Joosefin ja hän oli vielä monta vuotta vankilassa.

Joosef selittää faaraon unet

Eräänä aamuna Faarao heräsi levottomana. Hän oli nähnyt unen ja halusi tietää mitä se merkitsee. Neuvonantajat eivät osanneet selittää unen merkitystä Faaraolle. Silloin juomanlaskija muisti Joosefin. Hän kertoi Faaraolle, kuinka Joosef oli selittänyt hänen unensa ja kaikki oli toteutunut. Joosef haettiin Faaraon eteen. Faarao kysyi Joosefilta osaako tämä selittää hänen unensa. Joosef sanoi, ettei hän osaa, mutta se Jumala, jota hän palvelee antaa Faaraolle vastauksen.

Faarao kertoi Joosefille unensa lihavista ja laihoista lehmistä sekä kauniista ja kuivista tähkäpäistä (luetaan yhdessä I Moos. 41:17-24). Joosef kertoi, että molemmat unet merkitsivät samaa asiaa. Koska Jumala näytti saman asian kahdesti tapahtuisi se varmasti ja pian. Edessä oli seitsemän lihavaa ja seitsemän laihaa vuotta. Lihavat vuodet tarkoittivat, että saataisiin paljon viljaa ja ruokaa ja laihat vuodet tarkoittivat, että kaikilta loppuisi ruoka, kun vilja ei kasvaisi. Joosef neuvoi Faaraota valitsemaan viisaan ja ymmärtäväisen

JOOSEF, REILU SANKARI, osa 2 jatkuu

miehen keräämään hyvien vuosien viljan talteen huonojen vuosien varalle. Faarao tunsi, että Jumala oli Joosefin kanssa ja ettei ollut ketään niin ymmärtäväistä ja taitavaa hoitamaan asiaa kuin Joosef. Niin Joosef korotettiin valtakunnan toiseksi tärkeimmäksi mieheksi (pääministeriksi) ja hän pääsi pois vankilasta.

Joosef Egyptin hallitusmiehenä
Hän sai Faaraolta kuninkaalliset vaatteet. Hän sai käyttää Faaraon vaunuja ja hän sai Faaraolta myös puolison. Kun Joosef joutui lähtemään kotoa , oli hän 17 vuotias. Nyt 13 vuotta myöhemmin hänestä tuli Faaraon lähin mies. Joosefista tämä oli ihmeellistä. Vielä samana aamuna hän oli ollut vankilassa ja katsellut ristikoiden takaa aamuauringon nousua ja ennenkuin aurinko laski, oli hänestä tullut Faaraon lähin mies. Hän sai Faaraolta myös uuden nimen, joka merkitsi 'Jumala puhuu, Hän elää'. Faarao tiesi, että Jumala oli puhunut Joosefin kautta.

Kävi juuri niinkuin Joosef oli sanonut. Seitsemän hyvän sadon vuosina Joosef varastoi viljaa varastoihin. Mittasi ja punnitsi, kunnes niitä ei enää voitu laskea. Sitten tulivat ne seitsemän huonoa vuotta. Ainoastaan Egyptissä oli viljaa ja ihmiset tulivat kaikkialta ostamaan Joosefilta viljaa.

Joosef tapaa veljensä
Nälänhätä, niinkuin ruuan puutetta nimitetään, tuli myös Kanaanin maahan. Siellä asuivat Joosefin isä ja veljekset. He olivat kauppiailta kuulleet, että Egyptissä on viljaa. He lähtivät Egyptiin viljaostoksille, ainoastaan nuorin veljeksistä Benjamin jäi isän kanssa kotiin. Jaakob-isä ei ollut koskaan toipunut Joosefin menetyksestä ja hän ei halunnut päästää Benjaminia veljiensä mukaan.

Saavuttuaan Egyptiin miehet menivät suoraan sen miehen puheille, joka johti viljan myyntiä. Hän oli Joosef. Veljet eivät tunteneet häntä, koska Joosef oli pukeutunut kuin egyptiläiset ja puhui heidän kieltään. Joosef ei paljastanut heille kuka hän oli, vaan koetteli heitä monin tavoin. Ostettuaan viljansa he lähtivät kotiin. Mutta Simeon oli joutunut jäämään Egyptiin vangiksi kunnes veljet palaisivat takaisin Benjamin mukanaan - niin Joosef oli määrännyt. Kotimatka tuntui pitkältä ja veljet katuivat mitä olivat tehneet Joosefille. He ajattelivat, että tämä oli nyt Jumalan rangaistus heidän teostaan. He pelkäsivät miten voisivat kertoa isälleen, että Benjaminin on lähdettävä heidän mukaansa ennenkuin Simeon pääsee vapaaksi.

Pian oli lähdettävä uudelleen viljanostomatkalle. Vaivoin sai Juuda Jaakob-isän suostumaan, että Benjamin lähtee mukaan. Egyptiin saavuttuaan kaikki näytti aluksi menevän heillä hyvin. Joosef kuitenkin jälleen koetteli veljiään. Hän lavasti Benjaminin varkaaksi ja aikoi hänestä tehdä orjan. Silloin Juuda, se veljistä, joka oli aikanaan ehdottanut Joosefin myymistä orjaksi, lankesi Joosefin eteen polvilleen ja pyysi päästä orjaksi Benjaminin sijaan. Hän pyytämällä pyysi, että Benjamin saisi lähteä kotiin, Jaakob-isä ei kestäisi, jos Benjamin ei voisi palata takaisin. Joosef muisti nuoruutensa unen. Hän ei voinut enää salata tunteitaan vaan purskahti itkuun ja kertoi veljilleen, että hän on Joosef.

Veljet ilahtuivat ensin kohdatessaan veljensä elävänä, mutta äkkiä he pelästyivät. Jos tämä mahtimies oli Joosef niin hänellä on täysi syy tappaa

JOOSEF, REILU SANKARI, osa 2 jatkuu

heidät, koska he ovat olleet Joosefille niin pahoja. Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Ette te minua tänne lähettäneet vaan Jumala. Tämä kaikki on ollut Jumalan suunnitelmaa."

Sovellus

Näemme Joosefissa sankarin, joka ei kostanut veljilleen. Hän ymmärsi, että Jumala oli johdattanut hänet Egyptiin ja antanut hänelle tämän aseman, että hän voisi pelastaa perheensä nälkäkuolemalta. Joosef ei kostanut pahaa pahalla, vaan pyysi veljiänsä muuttamaan Egyptiin ja noutamaan myös Jaakob-isänsä. Joosef ja Jaakob olivat todella iloisia kun saivat olla taas yhdessä.

Joosef opettaa meille , että voimme tehdä hyvää sellaiselle kaverille, joka on meille tehnyt jotain kurjaa. Voimme olla ystävällisiä sellaiselle kaverille, joka ei ole meille kovin ystävällinen ja voimme opetella rakastamaan kavereita. Joosef on myös vertauskuva Jeesuksesta. Samalla tavalla kuin Joosef antoi anteeksi veljilleen, vaikka he olivat olleet ilkeitä Joosefille, samalla tavalla Jeesus antaa anteeksi meille meidän pahat tekomme. Jeesus rakastaa meitä niinkuin Joosefkin rakasti omia veljiään. Jeesus rakastaa kaikenlaisia ihmisiä, ihan sellaisiakin kuin Joosefin veljet olivat. Siksi Jeesus antoi henkensä meidän edestämme ja meni taivaan kotiin laittamaan sitä meille valmiiksi.

JOOSEF OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN RAKASTI VELJIÄÄN, VAIKKA HE OLIVAT TEHNEET HÄNELLE PAHAA.

3 GIDEON, SEIKKAILEVA SANKARI

TAVOITE:

Lapsi huomaisi, kuinka Jumalaan turvaamalla pääsee mukaan todellisiin, hurjiin seikkailuihin.

TOTEUTUS:

- *eläytyvä kerronta*
- *flanellot*
- *kuvia kirjoista: Uskollisia ystäviä, Ikuisia kertomuksia*

MOTIVOINTI:

Kysele lapsilta millaisia seikkailuja he ovat kokeneet.

MUISTOLAUSE:

" Ei sotaväellä, eikä voimalla, vaan minun Hengelläni sanoo Herra Sebaot." Sak. 4:6

LAULU:

Usko Jumalaan

Tuom. luvut 6-7

Israelissa elettiin 1250-lukua eKr. Tämä aika oli vaikeaa Israelin kansalle. Israelilaiset olivat unohtaneet Jumalan antamat käskyt. Niinpä he olivat olleet seitsemän vuotta naapurikansan midianilaisten vallan alla. He joutuivat pakenemaan kodeistaan vuorten onkaloihin ja luoliin. Jotkut rohkeimmista israelilaisista uskalsivat viljellä viljaa pelloille, mutta ennen viljan kypsymistä midianilaiset sotilaat tulivat ja tuhosivat kaiken viljan. Midianilaiset ryöstivät myös kaikki lehmät, lampaat ja aasit.

Näinä vaikeina aikoina israelilaisista tuntui siltä, että Jumala oli hyljännyt heidät. Kuitenkin Jumala kärsi heidän kanssaan tilanteesta. Hän odotti, että ihmiset katuisivat syntejään. Samalla Hän etsi henkilöä, joka voisi johdattaa israelilaiset voittoon midianilaisista.

Jumala antaa Gideonille tehtävän

Lopulta Jumala löysi Gideon-nimisen nuoren miehen Ofra-nimisestä kaupungista. Oli kuuma iltapäivä ja mies oli viinikuurnassa puimassa nisuja, siellä hän ajatteli olevansa turvassa midianilaisilta. Hän oli kookas ja voimakas. Hän oli surullinen, kun israelilaisilla oli niin vaikeaa.

Noustessaan pyyhkimään hikeä kasvoiltaan Gideon säikähti kovasti nähdessään muukalaisen istumassa lähellä olevan puun alla. Hänen mielessään varmasti kävi ajatus 'vihollinen vai ystävä'. Hän oli valmis taistelemaan puimistaan nisuista, mutta yllätykseksi muukalainen sanoi: "Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho!!" Tämän kuultuaan Gideon hämmästyi kovasti, mutta sanoi sitten: "Oi Herrani, jos Herra on meidän kanssamme, miksi kaikki tämä on sitten meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa, joista isämme ovat meille kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne Egyptistä'? Mutta nyt Herra on hyljännyt meidät." Silloin enkeli sanoi Gideonille: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourasta; minä lähetän sinut."

GIDEON, SEIKKAILEVA SANKARI jatkuu

"Minutko?",Gideon kysyi hämmästyneenä. "Oi Herra millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on heikoin, ja minä itse kaikkein vähäisin isäni perheessä." Sitäpaitsi eihän hän ollut sotilas, vaan maanviljelijä. Niin Herra sanoi hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset niinkuin yhden ainoan miehen."

Gideonin oli vaikea uskoa korviaan ja niin hän pyysi muukalaista osoittamaan jollakin merkillä, että tämä oli puhunut Gideonin kanssa. Niinpä Gideon muisti, että vieraalle pitäisi tarjota syötävää, ja hän pyysi vierasta odottamaan. Kotona hän keitti lihaa ja leipoi muutaman leivän - ruokaa oli hyvin vähän ja se oli kallista. Sitten hän vei ruuan kiireesti vieraalleen ja tarjosi syötäväksi. Mutta Jumalan enkeli käskikin Gideonin panna lihan ja leivät kalliolle ja kaataa liemi päälle. Gideon teki niin, vaikka tämä tuntui hänestä varmaankin hirvittävältä haaskaukselta. Tämän jälkeen enkeli kosketti sauvallaan ruokaa ja kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja leivät ja samalla enkeli katosi näkyvistä. Silloin Gideon pelästyi ja luuli kuolevansa kun oli nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin. "Rauha sinulle!", kuiskasi Herra hänelle "Älä pelkää, sinä et kuole." Niin Gideon kokosi kiviä ja rakensi alttarin taivaan Jumalalle.

Samana yönä Jumala puhui jälleen Gideonille. Ensimmäiseksi hänen piti hajottaa epäjumalan alttari talonsa takapihalta, ja rakentaa alttari taivaan Jumalalle. Gideon ei uskaltanut tehdä tätä päivällä niin hän kymmenen ystävänsä kanssa yöllä hajotti Baalin alttarin ja rakensi alttarin Jumalalle.

Gideonin merkit

Sitten Gideon käski lähettien viedä sanaa kaikkialle maahan, että vapaaehtoiset tulisivat taistelemaan midianilaisia vastaan. Gideonia huoletti kuitenkin miten hän selviäisi Jumalan antamasta tehtävästä. Niinpä hän pyysi Jumalaa vastaamaan selvästi hänelle. Gideon asetti kerittyjä villoja pellolle ja sanoi Jumalalle, että jos kastetta tulisi seuraavana aamuna vain villoihin ja muu maa ympäriltä olisi kuiva, niin siitä hän tietäisi, että Jumala hänen johdollaan pelastaa israelilaiset midianilaisten käsistä. Aamulla kun Gideon meni villoja katsomaan ne olivat litimärkiä ja maa oli kuiva. Mutta vieläkin Gideonia epäilytti. Niinpä hän pyysi Jumalalta, että seuraavana aamuna villat olisivat kuivia ja maa märkä, ja niin tapahtui. Enää Gideon ei voinut epäillä.

Gideonin sotajoukko

Seuraavana aamuna Israelin miehiä oli kokoontunut Gideonin johdolla Harodin lähteelle kaikkiaan kolmekymmentäkaksituhatta miestä. Lähteeltä saattoi nähdä Jisreelin tasangolle, jonne midianilaiset olivat kokoontuneet. Midianilaisia ja heidän liittolaisiaan oli niin paljon kuin heinäsirkkoja suuressa parvessa ja kameleita oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla! Israelilaisten miesten polvet tutisivat pelosta, kun he vain vilkaisivatkin tasangolle. Juuri äsken he olivat vielä piileskelleet midianilaisia vuorten onkaloissa.

"Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä!", Jumala sanoi Gideonille. "Liian paljon?!" Kenen sotapäällikön tahansa olisi ollut vaikea tätä käsittää, heitä kun nytkin oli aivan liian vähän. "Minä en anna israelilaisten voittaa sellaisella miesmäärällä, koska he silloin ylpeilisivät omasta urhoollisuudestaan sodassa. Lähetä kotiin ne, jotka pelkäävät." Gideonia varmaan kauhistutti, kun miehet lähtivät suurin joukoin koteihinsa, kaikkiaan kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

GIDEON, SEIKKAILEVA SANKARI jatkuu

"Tästä ei tule mitään, lienee parasta luopua koko suunnitelmasta", Gideon ehkä huokasi. Mutta Jumala sanoi: "Gideon vieläkin väkeä on liian paljon." Vieläkin liikaa, miten se voi olla mahdollista? Sitten Jumala käski viedä jäljelle jääneet kymmenentuhatta miestä läheiselle virralle juomaan vettä. Ne miehet, jotka laskeutuivat polvilleen vettä juomaan lähetettiin koteihinsa. Ainoastaan ne, jotka latkivat vettä kädestä suuhunsa saivat jäädä. Paljonko luulet Gideonille jääneen sotilaita: ainoastaan kolmesataa miestä! Miksihän heidät valittiin, ehkä siksi että he seurasivat koko ajan ympärilleen vettä juodessaan.

Yöllinen vakoilumatka

Gideon oli varmasti kauhuissaan. Niinpä Jumala sinä yönä sanoi Gideonille: "Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä minä annan sen sinun käsiisi. Mutta jos sinä pelkäät, niin mene palvelijasi Puuran kanssa alas leiriin ja kuuntele, mitä siellä puhutaan." Ajatus midianilaisten leiriin hiipimisestä tuntui tosi pelottavalta. Yksikin harha-askel ja hän olisi kuollut. Huomioon piti ottaa vielä valtava kamelilauma.

Pelosta huolimatta Gideon ja Puura lähtivät hiipimään kohti midianilaisten leiriä. He ryömivät uloinpien vartioiden ohi. Kamelien kohdalla he pidättivät hengitystään. Jos yksikin kameleista alkaisi liikehtiä rauhattomasti heidät saataisiin kiinni. Lopulta he makasivat äänettömästi yhden mustan beduiiniteltan takana. Juuri silloin eräs mies kertoi untansa toiselle. "Ohraleipäkakku tuli pyörien leiriin. Leipä iskeytyi telttaan ja käänsi sen ylösalaisin." "Unesi voi merkitä vain yhtä asiaa", toinen mies sanoi ja jatkoi "Pieni ohrakakku ei ole mikään muu kuin Gideonin miekka. Jumala antaa hänen käsiinsä koko leirin." Teltassa miehet katsoivat levottomina toisiaan, mutta teltan ulkopuolella Gideon ja Puura lähettivät Jumalalle rohkaisusta kiitoksen. He livahtivat turvallisesti midianilaisten vartioiden ohi ja juoksivat loppumatkan israelilaisten leiriin.

"Nouskaa, sillä Herra antaa midianilaisten leirin teidän käsiinne", Gideon herätteli sotilaitaan. Jumalan käskystä Gideon antoi jokaiselle miehelle pukin sarven, jota käytettiin sotajoukkojen kokoon kutsumiseen, sekä tyhjän saviruukun, tulisoihtu ruukussa. Sitten hän jakoi joukon kolmeen osaan ja käski heidän tehdä niinkuin Gideon sadan miehensä kanssa tekisi.

Voitokas taistelu

Yön pimeydessä kolme Gideonin joukkoa jakaantuivat hiirenhiljaa midianilaisten leirin ympäri. Oli keskiyö, vartiat olivat juuri vaihtaneet vahtivuoroja, kun Gideon antoi merkin.Silloin kaikki kolmesataa miestä puhalsivat pukin sarviinsa, särkivät saviruukut ja tempaisivat ruukkujen sisällä olevat soihdut vasenpaan käteensä. Puhallettuaan pukin sarviin he huusivat niin kovaa kuin jaksoivat: "Herran ja Gideonin miekka."

Nukkumassa olleet midianilaiset heräsivät hätkähtäen kamalaan meteliin ja näkivät joka puolella soihtuja, ja olettivat että israelilaiset hyökkäävät joka puolelta. Kauhun vallassa he juoksivat sinne tänne ja alkoivat iskeä oikealle ja vasemmalle ja tappoivat toisiaan. Gideonin sotilaat pysyivät paikoillaan leirin ympärillä. Loput midianilaisista lähtivät pakenemaan ja Gideon miehineen ajoi heitä takaa. Niin israelilaiset voittivat taistelun.

GIDEON, SEIKKAILEVA SANKARI jatkuu

Sovellus

Pieni joukko Jumalan käytössä sai ihmeitä aikaan. Voitto oli ylivoimainen Jumalan avulla. Jumala osoitti rakastavansa israelilaisia, vaikka he eivät olleet totelleet Jumalan antamia ohjeita. Kun midianilaiset olivat hävittäneet heiltä kaiken ja ajaneet israelilaiset luoliin asumaan, israelilaiset viimein huusivat Jumalalta apua. Jumala teki tavallisesta maanviljelijästä sotapäällikön, jonka avulla israelilaiset pääsivät palaamaan koteihinsa elämään normaalia elämää.

Gideon oli sankari. Hän luotti Jumalan antamiin määräyksiin, vaikka ne tuntuivat kummallisilta, jopa pähkähulluilta. Jumalaan luottaminen vei Gideonin huimiin seikkailuihin.

Jumala on antanut meille Raamatun, josta voimme löytää ohjeita elämäämme varten. Ohjeita kannattaa seurata tarkasti, koska silloin säästymme turhilta vahingoilta ja saamme Gideonin lailla elää turvallisesti oman elämämme seikkailuissa.

GIDEON OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN TOIMI JUMALAN ANTAMIEN OHJEIDEN MUKAAN. NE VEIVÄT HÄNET SUUREEN SEIKKAILUUN.

4 SAMUEL, NUORI SANKARI

TAVOITE:

Lapsi vakuuttuu siitä, että hän on Jumalalle rakas ja tärkeä. Juuri hän avomielisenä, vilpittömänä ja lapsenmielisenä on Jumalalle erityisen mieluinen.

TOTEUTUS:

- *eläytyvä kerronta*
- *kyselevä opetus*
- *kuvia kirjoista: Uskollisia ystäviä, Ikuisia kertomuksia, Kanaan-Ruut, Job, Hanna ja Saul, kirja 4*
- *Samuel-flanellosarjoista kuvia*

MOTIVOINTI:

Kysellään lapsilta montako vuotta he ovat. Samuelkin oli vasta poikanen, siis saman ikäinen kuin kuulijat. Heidän on helpompi eläytyä kertomukseen.

MUISTOLAUSE:

"Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta." (Mark.10:14)

LAULU

Samuel, Samuel poika lapsen kasvoinen

Sam. luvut 1-3

Samuelin vanhemmat

Samuelin isä ja äiti asuivat Raamataim-Soofim-nimisessä vuoristokylässä. Hänen isänsä nimi oli Elkana ja äitinsä nimi Hanna. Elkana ja Hanna olivat hurskaita juutalaisia. He menivät joka vuosi rukoilemaan Jumalaa Siilo-nimiseen kylään, jossa uskottiin Herran erityisesti olevan ja asuvan Häntä varten rakennetussa huoneessa. Siilossa oli myös pappeja, jotka auttoivat ihmisiä jumalanpalveluksessa. Ylipappina oli Eeli-niminen mies ja häntä avustivat poikansa Hofni ja Piinehas.

Niinpä Elkana eräänä päivänä meni palvelemaan Herraa. Siihen aikaan miehellä saattoi olla neljäkin vaimoa. Elkanalla oli kaksi; toinen oli Hanna ja toisen nimi oli Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hannalla ei ja se oli Hannan suuri suru. Peninna vain lisäsi Hannan pahaa mieltä kiusaamalla Hannaa siitä, ettei tällä ollut ainuttakaan lasta. Tämä sai Hannan itkemään, eikä hän saattanut syödä mitään, vaikka perhe oli aterialla. Silloin Hannan mies Elkana kysyi Hannalta, miksi hän oli niin murheellinen. Eikö hän merkinnyt Hannalle enempi kuin kymmenen poikaa, sillä Elkana rakasti Hannaa ja olisi halunnut Hannan olevan iloinen.

Hannan rukous

Kun he olivat syöneet Hanna nousi ja meni rukoilemaan Herraa murheellisena itkien katkerasti: "Herra jos sinä vain annat minulle pikkuisen pojan, niin minä annan hänet Sinun palvelijaksesi koko elämänsä ajaksi. Hanna rukoili pitkän aikaa hiljaisella äänellä, niin että ylipappi Eeli luuli Hannan olevan humalassa

SAMUEL, NUORI SANKARI jatkuu

ja alkoi torua häntä. Hanna kuitenkin sanoi, ettei ollut juonut mitään päihdyttävää. Minä olen vain niin surullinen, että tarvitsin paljon aikaa kertoakseni Jumalalle, mikä mieltäni painoi. Ylipappi sanoi: "Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle mitä olet pyytänyt."

Pieni poika

Seuraavana vuonna Hanna ei lähtenytkään mukaan Siiloon kun Elkana perheineen meni rukoilemaan Jumalaa. Herra oli näet antanut hänelle pienen pojan, jolle Hanna antoi nimen Samuel. Nimi tarkoittaa hebrean kielellä 'Herralta olen minä hänet pyytänyt'. Hanna sanoi miehelleen, että hän hoitaisi poikaa, kunnes Samuel ehtisi vähän isommaksi ja veisi hänet sitten Siiloon Herran kasvojen eteen ainiaaksi. Elkana sanoi: "Tee vain, niinkuin hyväksi näet." Niin Hanna vähän ajan kuluttua vei Samuelin Siiloon ylipappi Eelin hoiviin, sillä poika oli vielä pieni. Hanna sanoi: "Minä olen se vaimo, joka tässä seisoin rukoilemassa Herraa. ,Tätä poikaa minä pyysin, sentähden minä myös suostun antamaan hänet Herralle." Samuelkin rukoili siellä Herraa. Niin Hanna ja Elkana lähtivät kotiinsa Raamaan,ja Hanna sai vielä muita poikia ja tyttäriä. Samuel-poikanen jäi palvelemaan Herraa Eelin johdolla. Joka vuosi Hanna-äiti toi pojalleen pienen viitan, kun he tulivat rukoilemaan Siiloon.

Mutta Eelin pojat: Hofni ja Piinehas olivat kelvottomia pappeja. He tekivät paljon sellaista mikä oli pahaa Herran mielestä. Eeli nuhteli heitä, mutta he eivät välittäneet siitä mitään, eivätkä parantaneet tapojaan.

Samuel temppelissä

Samuelista oli mukavaa olla temppelissä ja hän piti pappi Eelistä. Samuelkin toivoi, että hänestä tulisi isona pappi. Samuel auttoi pappi Eeliä kaikenlaisissa temppelin tehtävissä. Samuel oli ahkera ja nousi joka aamu aikaisin ylös. Hän aukaisi kauniit purppuranpunaiset temppelin verhot. Hän kantoi vettä ja toi puita ja pyyhki pölyjä temppelin hienoista huonekaluista. Samuel huolehti myös, että öljy ei loppunut lampuista, koska tuli ei saanut sammua lampuista.

Hauskinta Samuelin mielestä oli kuunnella pappi Eelin opetuksia Jumalasta. He lukivat kertomuksia Jumalan kansan, Israelin, elämästä. Ne oli kirjoitettu pitkiin papyrus- tai nahkasuikaleisiin, jotka käärittiin rullalle, sitä nimitettiin kirjakääröksi. Samuel osasi hyvin kertomukset Mooseksesta ja Joosefista. Vihdoin oli aika mennä nukkumaan ja Samuel sanoi 'hyvää yötä' Eelille. Samuel levitti vuoteensa ja rukoili iltarukouksen. Pappi Eeli nukkui viereisessä huoneessa. Pappi Eeli oli tullut huononäköiseksi, miltei sokeaksi ja siksi hän nukkui lähellä Samuelia, että tarpeen tullen Samuel saattoi auttaa Eeliä.

Jumala puhuu Samuelille

Eräänä yönä Samuel oli sikeässä unessa, kun jokin ääni kutsui: "Samuel". Hän hyppäsi ylös ja juoksi Eelin luo: "Tässä olen, sinä kutsuit minua." Mutta pappi Eeli sanoi: "En minä kutsunut mene vain nukkumaan." Samuel meni uudelleen nukkumaan ja ajatteli, että oli nähnyt unta. Samuel ei ehtinyt nukkua, kun jälleen joku kutsui: "Samuel." Hän juoksi nopeasti Eelin luo: "Tässä olen sinä kutsuit minua." "En kutsunut, poikani, pane jälleen maata", sanoi Eeli. Samuel meni hitaasti vuoteeseen, hän oli varma siitä, että kyllä häntä kutsuttiin. Ennenkuin Samuelin pää oli tyynyllä ääni kutsui: "Samuel." Nyt Samuel meni varovasti Eelin luo: "Tässä olen, kyllä sinä kutsuit minua." Silloin pappi Eeli

SAMUEL, NUORI SANKARI jatkuu

Vielä kerran Samuel meni nukkumaan, mutta nyt hän kuunteli. Samassa kuului ääni: "Samuel, Samuel." Samuel sanoi hiljaa: "Puhu, palvelijasi kuulee." Samuel nousi istumaan. Jumala puhui Samuelille. Hän on valinnut Samuelin profeetaksi. Samuel tuli onnelliseksi, hän halusi olla pappi, mutta Jumala valitsi hänet profeetaksi. Profeetta on sellainen, jolle Jumala puhuu tulevia asioitavaroittaakseen ja auttaakseen ihmisiä. Jumala puhui Samuelille, että Eelin pojat eivät saaneet olla enää pappeina, koska he halusivat tehdä pahaa, vaikka Jumala oli varoittanut heitä. Jumala halusi heidän tekevän hyvää, mutta he eivät totelleet. Tästä toisesta viestistä Samuel oli peloissaan eikä hän aamulla uskaltanut sitä kertoa Eelille. Eeli kysyi kuitenkin Samuelilta, mitä Jumala oli puhunut ja silloin Samuel murheellisena kertoi sen. Sen kuultuaan Eelikin oli murheellinen, mutta hän sanoi: "Hän on Herra, Hän tehköön, mitä hyväksi näkee."

Samuel kasvoi ja pani tarkasti mieleen Eelin opetukset. Hän rukoili Jumalaa ja kuunteli huolellisesti, mitä Jumala puhui hänelle ja Herra oli Samuelin kanssa. Samuelista, pienestä pojasta tuli Samuel, pieni profeetta.

Sovellus
Tämä kertomus opettaa meille, että Jumala voi antaa pienelle lapselle tehtävän. Niinkuin pieni Samuel sai profeetan tehtävän sinäkin voit saada jonkun tehtävän. Eri ihmisille Jumala antaa erilaisia tehtäviä, mutta jokaiselle oman tehtävän tai useampikin. Jokainen lapsi on tärkeä ja Jumala haluaa olla jokaisen lapsen kanssa ja jokaisesta on paljon iloa toisille ihmisille ja kavereille. Samuelista oli paljon iloa Eelille ja Samuel teki monenlaisia tehtäviä.

Miettikää lasten kanssa millaisia tehtäviä lapset voivat tehdä ja miten he voivat olla avuksi toisille lapsille ja aikuisille. Miettikää myös miksi Samuelille oli tärkeää, että hän kuunteli Jumalan ääntä.

SAMUEL OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN KUUNTELI, MITÄ SANOTTAVAA JUMALALLA OLI.

5 ESTER, ORPOTYTÖSTÄ SANKARIKSI, osa 1

TAVOITE:

Opettaa lapselle, että Jumala on turvallinen Isä, joka huolehtii ja on kiinnostunut jokaisen lapsen elämästä ja ihan arkipäivän asioista. Jumala ei unohtanut Esteriä.

TOTEUTUS:

- *eläytyvä kerronta*
- *flanellokuvat Esteristä*
- *kuvia kirjoista: Uskollisia ystäviä, Ikuisia kertomuksia, Raamatun naisia sarjasta Ester, Vankeudesta uuteen Jerusalemiin kirja 9.*
- *pöytäteatteri (pienimmille lapsille): Tee WC-paperirullista hahmot: Ester, Hadassa, Kuningas, Mordokai ja vaikka muitakin hahmoja. Päällystä kankaalla ja leikkaa halkiot rullan toiseen päähän, (ei ihan rullan keskelle) johon sijoitat kartongista tehdyn pään. Liimaa pienistä tilkuista viittaa, huntua ym. vaatetta henkilön mukaan. Piirrä päähän silmät, nenä, suu jne. Hahmoja voit käyttää vaikka osaan kertomuksesta. Kokeile, on helppo ja kiinnostava.*

MOTIVOINTI:

Pieni nelivuotias Simo oli äidin kanssa kotona. Äiti silitti vaatteita toisessa huoneessa ja Simo piirteli omassa huoneessaan isolle paperille autoja ja pörräsi kuin auton moottori. Sitten tuli yllättävän hiljaista. Äiti kysyi toisesta huoneesta: "Ethän sinä vaan piirrä seinään Simo?" Simo oli juuri aloittanut seinään piirtämisen. Silloin Simo tuli äidin luo ja kysyi hämmästyneenä: "Äiti, onko sinulla sellaiset silmät, että niillä näkee seinän läpi?" Niin - joskus vaikuttaa siltä, että äideillä on sellaiset silmät, vaikka ei heillä kuitenkaan ole. Jumalalla on sellaiset silmät ja se on iloinen asia. Jumala helposti näkee, jos me jäämme yksin ja tarvitsemme apua. Kertomus Hadasasta osoittaa meille miten Jumala näki ja auttoi.

MUISTOLAUSE:

"Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että Hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet Hänelle."
Aikak. 16:9

Herra ei tarkkaile meitä siksi, että voisi löytää meidän pahoja tekojamme tai voisi moittia ja rangaista meitä. Hän katsoo ketä Hän voisi auttaa ja ketä Hän voisi ohjata ja neuvoa, ja ketä Hän voisi rohkaista. Hänellä on hyvä tahto meitä kohtaan.

LAULU:

Taivaan Isä suojan antaa.

Ester luvut 1-2

Tyttönen Hadassa

Hadassa oli pieni kaunis juutalaistyttö, ihan kuin kuka tahansa teistä. Hän juoksenteli Suusanin kaupungissa leikkien toisten lasten kanssa. Eräänä

ESTER, ORPOTYTöSTÄ SANKARIKSI, osa 1 jatkuu

päivänä Hadassa kohtasi ikävän ja murheellisen asian, sillä hänen lempeä äitinsä ja isä Abihail kuolivat. Hadassa oli surullinen ja itki, sillä hänellä oli ikävä vanhempiaan ja hän jäi yksin ja orvoksi. Hän oli oppinut rukoilemaan Taivaan Jumalaa ja niin hän teki nytkin tyhjässä kodissaan. Hän ei tiennyt, mitä olisi Jumalalle sanonut, mutta hän kertoi oman pahan olonsa, ikävänsä ja pelkonsa. Juuri silloin Hadassan serkku Mordokai tuli hänen luokseen. Hän sanoi:"Älä itke Hadassa, lähde minun kotiini asumaan. Minä pidän sinusta huolta ja voit asua meillä niin kauan kuin haluat." Hadassa keräsi omat vaatteensa ja vähäiset tavaransa ja lähti Mordokain mukaan.

Hän tuli iloiseksi uudesta kodistaan ja vaikka hänellä vielä monesti oli ikävä vanhempiaan, hän oppi rakastamaan uutta perhettään. Hadassa kiitti Jumalaa uudesta kodistaan. He asuivat Suusanissa (Eelamin vanhassa pääkaupungissa) juutalaisella asuinalueella, koska Babylonian kuningas Nebukadnessar pakotti juutalaiset muuttamaan pois kotimaastaan (Ester 2:5-7). Eelam oli siihen aikaan Persian valtakunnan osa.

Kuninkaan pidot

Mahtavalla Persian valtakunnalla oli kuninkaana Ahasveros (Kserkses I 486-465 eKr), jonka kuuluisa linna oli Suusanissa. Mordokai oli töissä kuninkaan linnan portinvartijana. Hadassa vei usein ruokaa Mordokaille, kun hän istui kuninkaan portissa.

Kerran kuningas laittoi pidot ruhtinaillensa ja palvelijoillensa. Juhlat kestivät monta päivää. Ylpeänä kuningas esitteli heille rikkauksiansa, joitahän oli hankkinut. Kaikki hämmästyivät, miten mahtava hallitsija hän oli. Vieraat ihastelivat hovin mosaiikkilattioita, helmet ja jalokivet loistivat kaikenväristen muiden kauniiden kivien joukossa. Pellava-, puuvilla- ja punasiniverhoja oli kiinnitetty valkoisilla pellavanauhoilla ja purppuranpunaisilla nauhoilla hopeatankoihin ja valkomarmoripylväisiin. Kultaisia ja hopeisia lepotuoleja oli pihalla, joissa vieraat saivat levähtää. Kaikki ruoka-astiat, joista vieraille tarjoiltiin olivat kultaa.

Myöskin kuningatar Vasti laittoi pidot rouville, jotka oli kutsuttu linnaan. Juhlien seitsemäntenä päivänä kuningas komensi palvelijoitaan: "Tuokaa kuningatar Vasti tänne!" Kaikki vieraat huusivat: "Hienoa, saamme nähdä kuningatar Vastin." Palvelijat riensivät ruokasaliin. jossa kuningatar kestitsi omia vieraitaan, mutta he palasivat kuninkaan luokse ilman häntä. "Mitä ihmettä nyt", kuningas karjaisi niin, että vieraat säikähtivät. "Miksi kuningatar ei tule", huusi kuningas. Kuningas oli häpeissään ja hän oli vihainen. Kaikkien vieraiden edessä kuningatar Vasti oli hänet nolannut. Hänet, joka oli mahtavin mies koko suuressa valtakunnassa. Hän oli tottunut siihen, että kun hän jotakin käski, niin se tapahtui. Kuningas sanoi: "Mitä minä nyt teen, vaimoni ei totellut minua?" Silloin miehet sanoivat: "Ota pois häneltä kuninkaallinen arvo ja lähetä hänet pois linnasta, hän on huono esimerkki kaikille." Kuningas teki niin ja kuningatar joutui lähtemään linnasta.

Uusi kuningatar

Seuraavana päivänä, kun kuningas leppyi, muisti hän Vastia ja katui tekoaan, sillä hänellä oli ikävä kaunista kuningatarta. Silloin hänen palvelijansa

ESTER, ORPOTYTöSTÄ SANKARIKSI, osa 1 jatkuu

sanoivat: "Miksi kuningas turhaan murehtii, kuningas voi valita uuden kuningattaren." Kuningas oli hiljaa ja mietteissään. Palvelijat jatkoivat: "Etsitään nuoria tyttöjä, näöltään ihania ja järjestetään kilpailu Suusanin linnassa ja valitkoon kuningas heistä kauneimman uudeksi kuningattareksi Vastin sijaan."

Tämä puhe miellytti kuningasta ja hän teki niin. Kilpailu julistetiin ja Mordokai sai kuulla siitä. Mordokai ajatteli, että Hadasasta oli kasvanut hyvin kaunis nainen, hän voisi osallistua kilpailuun. Niinpä hän kiiruhti kertomaan Hadassalle asiasta. He rukoilivat yhdessä Taivaan Jumalan johdatusta ja niin Hadassa päätti osallistua kuningatar-kilpailuun. Hänet vietiin monien kauniiden tyttöjen kanssa kuninkaan palatsiin, Heegain, vaimojen vartijan huostaan. Mordokai katseli tyttöjä, kun he menivät portin kautta ja hänen mielestään ei ollut ketään niin kaunista kuin Hadassa. Heegai myös mieltyi Hadassaan ja hoiti häntä hyvin. Hänestäkin Hadassa oli kuin loistava tähti ja hän antoi Hadassalle uuden nimen ESTER, joka merkitsee 'tähti'.

Kun Esterin vuoro tuli mennä kuninkaan eteen, valitsivat he Heegain kanssa hänelle yksinkertaiset, mutta kauniit vaatteet. Heegai olisi halunnut laittaa Esterille arvokkaita kuningattaren koruja, mutta Ester sanoi: "En voi laittaa noita, olen köyhästä perheestä orpo tyttö, ne eivät sovi minulle." Niinpä Ester valitsi vain yhden helminauhan, joka laitettiin hänen pitkiin, tummiin hiuksiinsa. Heegain mielestäkin näin oli hyvä ja niin Ester lähti kuningasta tapaamaan. Kuningas tuli iloiseksi nähdessään Esterin ja hän sanoi: "Ester on oleva uusi kuningatar, kilpailua ei tarrvitse enää jatkaa." Kuningas laittoi Esterin päähän kauniin kuningattaren kruunun ja järjesti juhlat Esterin kunniaksi.

Ester meni asumaan kuningattaren taloon kuninkaan palatsin puutarhaan. Sieltä hän saattoi nähdä Mordokai-serkun, kun tämä istui kuninkaan portissa. Mordokai käveli myös joka päivä Esterin ikkunan alta saadakseen tietää, voiko Ester hyvin. Ester oli aina iloinen ja keskusteli muutaman sanan serkkunsa kanssa. He molemmat tiesivät, että näin Jumala oli johdattanut Esteriä, mutta tiesivätkö he sittenkään mitä tehtävää varten.

Ester joutui opettelemaan kuninkaan säätämiä palatsin sääntöjä. Niissä luki, ettei kukaan saanut mennä kuninkaan eteen, ellei kuningas kutsunut. Jos kuka tahansa meni ilman kutsua, se ihminen tuomittiin kuolemaan, ellei kuningas ojentanut kultaista valtikkaa häntä kohti. Ester pani säännöt mieleensä. Hän ei hovissa paljastanut kenellekään juutalaista syntyperäänsä, koska hänen kasvatusisänsä Mordokai oli kieltänyt kertomasta sitä. Ester oppi luottamaan Jumalaan. Hän muisti, miten Jumala auttoi häntä silloin, kun hänen äitinsä ja isänsä kuolivat. Hän muisti myös, että Jumala antoi hänen pienen orpotytön tulla kuningattareksi kuninkaan linnaan.

Ester ei kuitenkaan arvannutkaan, mitä tulisi tapahtumaan ja miksi Jumala oli johdattanut juuri hänet kuningattareksi? Siitä kuulet seuraavalla tunnilla.

Sovellus

Kertomuksessa Esteristä huomaamme, että Jumala ei unohtanut Esteriä, vaikka hän vanhempiensa kuoltua jäi yksin. Jumala näki, että pieni tyttö tarvitsee

kodin ja aikuisen ihmisen huolenpitoa. Niin Herra vaikutti Mordokain sydämessä, että hän halusi ottaa Esterin kasvattilapsekseen. Näin Ester sai turvallisen kodin Mordokain luona. Jumala ei halunnut tehdä ihmettä, vaan hän luonnollisesti toisen ihmisen kautta auttoi Esteriä. Näin myös Mordokai sai olla Jumalan sankari ottamalla orpotytön omaan kotiinsa. Samoin Jumala voi sinuakin auttaa ihan tavallisessa asiassa jonkun toisen ihmisen kautta. Sinä voit olla pieni sankari, joka voit auttaa kaveriasi. Sinun ei ehkä tarvitsem ottaa ystävääsi luoksesi asumaan, niinkuin Mordokai teki, mutta voit neuvoa kaverillesi vaikka läksyt, jos hän on sairas eikä pääse kouluun. Samoin sinä voit olla ystävä sellaiselle, jolla ei vielä ole ystävää. Voisit myös olla jonkun sellaisen kaveri, jota toiset kiusaavat. Silloin sinä voit osoittaa huolenpitoasi ystävällesi. Jumalan huolenpito merkitsee sitä, että Hän lopullisesti hallitsee maailmaa ja kaikki asiat ovat Hänen tiedossaan - jokaisen ihmisen, maan ja kansan. Hän käyttää meitä kaikkia oman huolenpitonsa ja rakkautensa ilmaisemisessa. Se merkitsee myös sitä, että Herra rakastaa jokaista ihmistä.

Esterin kertomus opettaa meille myös, että me saamme olla rohkeita ja turvautua Jumalaan kun meillä on joku asia huonosti ja myös silloin kun meillä on monet asiat hyvin. Jumala ottaa osaa koko ihmiselämään. Hän on kanssamme, kun olemme murheellisia ja Hän haluaa olla kanssamme kun olemme iloisia. Ester muisti myös kiittää Jumalaa kun sai kodin ja kun Jumala johdatti hänet kuningattareksi. Ester tiesi, että viimekädessä Jumala hallitsee koko maailmaa ja ohjaa tapahtumien kulkua.

ESTER OLI SANKARI. HÄN OLI PIENI TAVALLINEN TYTTÖ, JOKA RUKOILI JOHDATUSTA JA ANTOI JUMALAN HUOLEHTIA ITSESTÄÄN.

6. ESTER, ORPOTYTÖSTÄ SANKARIKSI, osa 2

TAVOITE:

Opettaa lapselle, että heikosta ja pienestä voi tulla ja hän voi olla sankari, kun luottaa Jumalaan. Sankari luottaa Jumalaan myös silloin, kun itsellä on kaikki hyvin. Ester ei unohtanut Jumalaa.

TOTEUTUS:

- katso edellinen tunti, jos valmistat pöytäteatterin, voit tehdä myös kuninkaan sinettisormuksen ja kultaisen valtikan

MOTIVOINTI:

Kaikki ihmiset ovat joskus olleet pieniä lapsia. Joskus meistä tuntuu vaikealta ajatella niin. Jos ajattelemme presidenttiä, kuningasta, meidän opettajaamme, koulun johtajaa ja ketä tahansa aikuista, he ovat olleet joskus pieniä tyttöjä ja poikia. Teistä joku voi olla joskus vaikka presidentti tai pääministeri tai koulun johtaja tai pappi tai äiti tai isä, joilla on omia lapsia. Eikö olekin aika jännittävää. Katsotaanpa mitä Ester sai vielä tehdä oman elämänsä aikana.

MUISTOLAUSE:

"Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. Hän huutaa minua avuksensa ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan." PS 91:14-15

Mieti lasten kanssa, mitä muistolauseen asioita Ester ja Mordokai kokivat elämässään.
Miten he riippuivat Jumalassa? Kuinka he tunsivat Jumalan nimen? Miten Jumala suojeli heitä? Kuinka heillä oli ahdistus? Miten he huusivat Jumalan puoleen? Kuinka Jumala vastasi heille? Miten Jumala saattoi heidät kunniaan?

Lapset voivat myös kertoa millaisia vaikeuksia heillä on ollut ja miten ovat selviytyneet niistä.

LAULU:

Herran Jeesuksen armo on ihmeellinen

Ester luvut 2:20 - 5:14

Salahanke paljastuu

Ester jatkoi elämäänsä linnassa ja Mordokai kävi siellä töissä. Mordokain istuskellessa kuninkaan portissa hän kuuli kun kaksi hoviherraa, Bigtan ja Teres, etsivät tilaisuutta surmatakseen kuningas Ahasveroksen. Äkkiä Mordokai nousi ja meni kertomaan Esterille ja Ester kertoi sen Mordokain nimessä kuninkaalle. Asia tutkittiin ja kun se todeksi havaittiin, saivat Bigtan ja Teres rangaistuksen ja he eivät saaneet olla enää hoviherroina. Asia kirjoitettiin aikakirjaan kuningasta varten. Näin Mordokai paljasti salahankkeen ja pelasti kuninkaan hengen.

ESTER, ORPOTYTöSTÄ SANKARIKSI, osa 2 jatkuu

Haamanin viha

Näihin aikoihin kuningas korotti kaikkien muiden palvelijoiden yläpuolelle agagilaisen Haamanin. Hänestä tuli kuninkaan lähin mies ja toisten palvelijoiden piti kumartaa ja heittäytyä maahan, kun hän kulki ohi. Mutta Mordokai ei polvistunut eikä heittäytynyt maahan. Toiset sanoivat: "Miksi sinä rikot kuninkaan käskyä, etkä kumarra Haamania?" Mordokai vastasi silloin: "Olen juutalainen, enkä voi kumartuen palvoa muuta kuin Taivaan Jumalaa." Kun Haaman näki, ettei Mordokai kumartanut häntä, tuli hän kiukkua täyteen ja halusi kostaa, ei yksin Mordokaille, vaan kaikille juutalaisille, joita hän halveksi. Haaman muisti myös, että Mordokain Jumalaa palveli myös aikanaan Mooses, joka oli profetoinut: "Minä nostan käteni Herran istuinta kohden; Herra sotii amalekilaisia vastaan sukupolvesta sukupolveen." (2 Moos 17:16). Amalekilaiset olivat Haamanin sukulaisia ja hänen vihansa yltyi ja hän ajatteli kostaa, koska hän oli saavuttanut niin hienon aseman ja siksi hänen kostonsa nyt onnistuisi. Itse kuningas Ahasveros oli hänet korottanut muiden yläpuolelle. Haaman muisti myös, kuinka kuningas Saul monta sataa vuotta aiemmin oli saanut Jumalalta käskyn tuhota amalekilaiset (I Sam 15:3). "Missä se heidän Jumalansa on," puhisi kiukkuinen Haaman. Niinpä Haaman ovelasti suostutteli Kuninkaalta luvan ja teki lain, jossa juutalaiset päätettiin surmata, myös lapset ja naiset. Kuninkaalta saamallaan sinettisormuksella, jossa oli kuninkaan nimen etukirjaimet, Haaman sinetöi lain. Näin sinetöityä lakia ei voitu peruuttaa.

Ester ottaa vaikean ja vaarallisen tehtävän

Kun Mordokai sai tietää kaiken uudesta laista repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkiin ja tuhkaan, oli murheellinen ja valitti ja rukoili Jumalaa. Hän lähetti myös viestin kuningatar Esterille ja kaikille juutalaisille koko valtakunnassa. Ester luki Mordokain viestiä ja kauhu valtasi hänet ja pelko ja hän tunsi itsensä hyvin ahdistuneeksi. Jumalan kansaa odotti kuolema ja "minäkin olen juutalainen ja kuningas ei ole kutsunut minua luokseen kolmeenkymmeneen päivään. Onkohan hän saanut jostakin tietää, että olen juutalainen ja onko hän vihastunut minuunkin, kun tuollaisen lain on säätänyt", mietiskeli Ester. Hän itki ja kyyneleisillä silmillään hän huomasi viestin jatkon, jossa sanottiin: "Ester, sinun pitää auttaa kansaasi ja pyytää kuningasta perumaan laki." Ester säikähti vielä enemmän ja palvelijansa Hatakin välityksellä hän lähetti Mordokaille viestin: "En minä uskalla. Kaikki tietävät, ettei kukaan mies eikä nainen saa mennä kuninkaan eteen kutsumatta, jos kuka tahansa menee hänet tuomitaan kuolemaan. Eikä kuningas ole kolmeenkymmeneen päivään pyytänyt minua ja pelkäänpä, että hän on suuttunut minuun jostakin syystä. Mordokai, minä en voi mennä kuninkaan luokse." Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat, lähetti hän vastauksen: "Älä luulekaan Ester, että kun sinä olet kuningatar, että sinä yksin kaikista juutalaisista pelastut. Kuka tietää, etkö juuri tätä aikaa varten ole päässyt kuningattareksi ja kuninkaalliseen arvoon?"

Ester mietti asioita ja muisti, miten Jumala oli hänestä huolehtinut. Ester rukoili kauan ja sitten hän teki vaikean päätöksensä. Hän lähetti Mordokaille viestin: "Mene ja kokoa kaikki Suusanin juutalaiset. Rukoilkaa ja paastotkaa minun puolestani kolme päivää ja kolme yötä. Myös minä ja palvelijani samoin teemme. Sitten minä menen kuninkaan tykö, vaikka se on vastoin lakia, jos tuhoudun niin tuhoudun. Tämä on minun päätökseni."

Mordokai meni ja teki niinkuin Ester oli käskenyt. Ne kolme päivää ja yötä olivat pitkiä ja kaikki juutalaiset rukoilivat Jumalalta pelastusta. Ester itse

ESTER, ORPOTYTöSTÄ SANKARIKSI, osa 2 jatkuu

halusi antaa oman elämänsä. Hän ei luottanut kauneuteensa eikä kuninkaalliseen arvoonsa, vaan Jumalaan ja siksi hän määräsi kaikki rukoilemaan Jumalaa

Ester saapuu kuninkaan eteen

Vihdoin koitti päivä, jolloin Esterin oli mentävä kuninkaan luokse. Hän rukoili palvelijoidensa kanssa viimeisen rukouksen ja sitten hän lähti kävelemään pitkää hovin käytävää. Tänään hän ei nähnyt hovin kauneutta eikä kuninkaan rikkauksia. Hän koputti kuninkaan oveen. Silloin kuningas rypisti kulmakarvojaan ja sanoi vihaisesti palvelijoilleen: "Kuka uskaltaa tulla luokseni pyytämättä? Ottakaa keihäänne ja surmatkaa hänet!" Samassa Ester tuli ovesta. Kuningas ilostui ja sanoi: "Mutta sehän on kuningatar Ester." Samassa kuningas ojensi kultaisen valtikan ja Ester kosketti sen kärkeen. "Mikä sinun on Ester? Mitä sinä tahdot, se sinulle annettakoon, olkoon vaikka puolet valtakuntaa", sanoi kuningas. Silloin Ester sanoi: "Haluaisin syödä päivällistä kanssasi ja palvelijasi Haamanin kanssa, jos kuningas hyväksi näkee. Päivällisellä kerron kuninkaalle asiani." Kuningas mielellään lähti päivälliselle Esterin kanssa.

Päivällisellä kuningas sanoi: "Mitä pyydät Ester, se sinulle annetaan ?" Silloin Ester sanoi: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, ja jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä pyydän ja kansani henki, kun sitä haluan. Sillä minut ja kansani on määrätty hävitettäväksi." Haaman kauhistui Esterin asiaa ja hänen ruokahalunsa loppui siihen, mutta kuningas kysyi: "Kuka se on, ja missä se on, joka on rohjennut tehdä sellaista?" Haaman säikähti, sillä hän huomasi, että kuningas oli todella vihainen. Pelästyneenä Ester vastasi: "Tämä Haaman ja tässä hän on, hän teki lain kuninkaan nimessä, koska hän vihaa juutalaisia, minun kansaani.

Hädissään Haaman yritti selittää, ettei tiennyt Esterinkin olevan juutalainen, mutta kuningas määräsi Haamanille rangaistuksen. Haaman pyysi vielä Esteriä säästämään hänen henkensä, mutta kuningas oli tehnyt ratkaisunsa ja Ester ei siihen puuttunut.

Lakia juutalaisten tuhoamisesta ei kuitenkaan voitu peruuttaa, mutta kuningas antoi juutalaisille luvan puolustautua. Taistelussa juutalaiset voittivat, sillä Jumala oli heidän kanssansa. Kuningas julisti juutalaisten voiton ja näin laki heidän tuhoamisesta tuli mitättömäksi. Hän korotti Mordokain lähimmäksi miehekseen, kun hän luki kuninkaan aikakirjasta, miten Mordokai oli pelastanut kuninkaan hengen paljastamalla Bigtan ja Teresin salaliiton. Ester ja Mordokai yhdessä kiittivät Jumalaa siitä, että Hän oli muistanut kansaansa ja auttanut Esteriä vaarallisessa tehtävässä. Vaikka Ester pelkäsi ja oli heikko, oli hän sankari, koska Jumala oli hänen apunaan.

Sovellus

Tämä kertomus opettaa meille, että Ester ja Mordokai säilyttivät sydämessään uskon Jumalaan. He eivät sanoneet heti hovissa kenellekään, että he ovat juutalaisia ja Jumalaan uskovaisia, se oli heidän salaisuutensa. Sitten kun heidän uskonsa Jumalaan tuli julki, he olivat rohkeita ja luottivat Jumalaan ja tunnustivat ihmisten ja kuninkaan edessä uskonsa. Heitä edelleen pelotti vaikeissa tilanteissa, mutta he rukoilivat ja Jumala auttoi heitä.

ESTER, ORPOTYTöSTÄ SANKARIKSI, osa 2 jatkuu

Eräs poika kerran pilkkasi koulukaveria, joka oli uskovainen. Monesti koulussa uskovainen Pekka itki, kun Kalle kaikkien kavereiden kuullen huuteli uskovaiseksi ja kiusaajien määrä vaan kasvoi koulussa. Illalla Pekka sanoi Jeesukselle: "Kiitos Jeeesus, että olet antanut minulle syntini anteeksi ja saan olla uskovainen, mutta auta minua, että Kalle ei kiusaisi minua koulussa." Meni vielä monta päivää ja kiusaaminen jatkui. Pekka ei kuitenkaan enää välittänyt siitä niin paljon, vaikka joskus tuli paha mieli.

Eräänä päivänä Pekka koki suuren yllätyksen, kun hän huomasi, että Jumala oli kuullut hänen rukouksensa. Nimittäin Kalle oli ollut hiihtoleirillä ja oli tullut siellä uskovaiseksi. Kalle pyysi anteeksi Pekalta ja heistä tuli hyvät kaverit. Jumala vastasi Pekan rukoukseen enemmän mitä Pekka oli osannut pyytääkään. Kalle ja Pekka saivat yhdessä iloita aarteesta, jonka he molemmat olivat löytäneet. Kun heille tuli paha mieli tai vaikeita asioita he saattoivat rukoilla Jeesusta. Jumala on luotettava ja vastaa meidän rukouksiimme. Aina Hän ei vastaa heti ja joskus eri tavalla kuin olemme ajatelleet, mutta Jumala kuulee meitä ja halauaa auttaa. Pekkaa Jumala auttoi ja Esteriä ja Mordokaita ja juutalaisia. Hän auttaa sinuakin.

ESTER OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN SUOSTUI VAARALLISEEN TEHTÄVÄÄN JA PELASTI JUUTALAISET.

7 SARPATIN LESKI, LUOTTAVAINEN SANKARI

TAVOITE:

Lapsi ymmärtää, että Jumalaan voi aina luottaa ja Jumalalle kukaan ei ole liian vähäpätöinen.

TOTEUTUS:

- *eläytyvä kerronta*
- *nukketeatteri, pöytäteatteri: tarvitset kolme hahmoa: Elia, leski ja lesken poika. Voit käyttää joko valmiita nukkeja tai tehdä ne itse esim. WC-rullista (katso Ester).*
- *flanellot*
- *kuvia kirjoista: Leipä, joka ei loppunut, Uskollisia ystäviä, Ikuisia kertomuksia, Salomo ja Elia, kirja 6*
- *voidaan esittää myös iltanuotiolla näytelmänä*

MOTIVOINTI:

Luotatko kaveriisi? Jokainen leiriläinen valitsee itselleen parin. Toinen pareista kääntyy selkä toiseen päin ja kaatuu taaksepäin, jolloin toinen pareista ottaa kaatujaa kainaloiden alta kiinni. Sen jälkeen parit vaihtavat osia.

Pohditaan yhdessä: - luotitko kaveriisi, uskalsitko rentona kaatua taaksepäin?
- miltä tuntui heittäytyä 'tyhjän päälle'?
- mikä lisäsi luottamusta?

MUISTOLAUSE:

"Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka häntä pelkäävät ja panevat toivonsa hänen laupeuteensa, pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta, elättääksensä heitä nälän aikana." PS. 33:18-19

LAULU:

Herra kädelläsi asua mä saan

I Kun. 17

Elian tehtävä

Israelin maassa kuningas Ahabin aikana ihmiset alkoivat palvella muitakin jumalia kuin Taivaan Jumalaa. Pääkaupunkiin Samariaan Ahab rakennutti epäjumala-Baalin temppelin ja Baalin palvontaan osallistui satoja pappeja. Jumala tuli tästä hyvin murheelliseksi ja niinpä hän lähetti profeetta Elian kuningas Ahabin tykö. Profeetta (kertoo Jumalan tahdon Jumalan antaman tehtävän ja ilmoituksen perusteella) Elia sanoi, että Jumala rankaisee ihmisiä, koska he palvelevat epäjumalia. Maassa ei sataisi vettä, ennen kuin Elia rukoilisi Jumalalta sadetta.

Tämän jälkeen Jumala käski Elian piiloutua Kerit-nimiselle purolle. Hän joi purosta vettä ja kaarneet 1. korpit toivat hänelle syötävää. Koska vettä ei ollut satanut pitkään aikaan, puro kuivui. Niinpä Jumala käski Elian matkustaa kauas Sarpat-nimiseen kaupunkiin.

30

SARPATIN LESKI, LUOTTAVAINEN SANKARI jatkuu

Sarpatin leski

Sarpatissa asui nainen (leski), jonka mies oli kuollut. Hänellä oli pieni poika. Siihen aikaan ajateltiin, että aviomiehen kuolema johtui vaimon pahoista teoista, ja näin Jumala rankaisi vaimoa. Tämän takia nainen tunsi itsensä hyvin huonoksi ja surulliseksi ja varsinkin kun naapurit vielä tuijottivat häntä ilkeästi. Lisäksi naista huoletti miten ruoka riittäisi hänen pojalleen ja hänelle, koska naapurien ja sukulaistenkaan pelloilla vilja ei ollut kasvanut sinä vuonna. Silloin oli tapana, että lesket ja ulkomaalaiset saivat kerätä jäljelle jääneet tähkät naapurien pelloilta viljan leikkuun jälkeen. Huolissaan nainen rukoili Jumalalta apua.

Kerran Jumala puhuikin naiselle ja käski hänen antaa ruokaa profeetalle, joka pian tulisi heille asumaan. Nainen ihmetteli miten hän voisi elättää vielä profeettaakin, kun hekin kohta kuolisivat nälkään.

Naisen jauhot ja öljy alkoivat uhkaavasti vähetä ja yhtenä päivänä jauhoja oli enää vähän ruukun pohjalla ja oljyä pieni tilkka öljykannussa. Niistä sai leivottua vain pari pientä leipää. Koska naisen polttopuutkin olivat loppuneet, hän lähti kaupungin portin lähelle keräilemään risuja.

Elia tapaa lesken

Silloin profeetta Elia astui kaupungin portista. Hän oli hyvin janoinen ja nälkäinen käveltyään pitkän matkan. " Anna minulle vettä", hän sanoi naiselle, jonka ensin tapasi. Nainen lähti hakemaan miehelle vettä, kun hän näki miten väsynyt mies oli. Elia huusi vielä naisen perään: "Tuo minulle myös pala leipää. Minulla on kauhea nälkä."

Silloin nainen pysähtyi ja pudisti murheellisena päätään. "Voi Herra en voi, sillä minulla ei ole yhtään leipää. Minulla on vain kourallinen jauhoja ja tilkka öljyä astiassa. Keräsin juuri vähän oksia, että voisin leipoa leivän pienelle pojalleni ja itselleni. Sitten meidän on kuoltava." Silloin Elia ymmärsi, että tässä oli se nainen, josta Jumala oli puhunut. Elia luotti Jumalaan ja vaikka nainen oli näin köyhä, hän tiesi, että Jumala tekisi tällaisissa tilanteissa jotain suurenmoista ja pian. Niinpä Elia sanoikin naiselle: "Älä pelkää! Mene kotiin ja leivo leipä ja tuo se minulle, sillä sen jälkeen voit leipoa toisen pojallesi ja kolmannen itsellesi. 'Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle'(1 Kun. 17:14)."

Viimeinen leipä

"Onkohan tämä nyt se mies, josta Jumala puhui" nainen mietti "Voiko se olla totta mitä tuo mies sanoi. Entäpä jos hän onkin huijari." Ajatukset risteilivät naisen mielessä hänen kävellessään kotiin. Kotona nainen sytytti tulen uuniin. Hän otti viimeisen kourallisen jauhoja ja viimeisen öljytilkan ja leipoi pienen leivän. Hän asetti leivän kuumien tiilien päälle ja pian ihana leivän tuoksu täytti keittiön. Silloin naisen poika juoksi kotiin ja sanoi: "Äiti saanko minä syödä tuon leivän?" " Kultaseni olen leiponut sen Jumalan miehelle, joka on tullut meitä katsomaan. Hakisitko hänet ulkoa syömään." "Mutta minulla on kamala nälkä", poika sanoi. "Minä tiedän, mutta hän on luvannut minulle, ettei Jumala anna meidän kuolla nälkään", äiti vastasi.

SARPATIN LESKI, LUOTTAVAINEN SANKARI jatkuu

Ihme tapahtuu

Ulos mennessään poika vilkaisi jauhoruukkuun ja huudahti: "Äiti ruukussa on vielä jauhoja. Saanko minä seuraavan leivän." "Ei voi olla totta!", nainen huudahti. Minä juuri kopistin sen aivan tyhjäksi." "Mutta siellä on. Tule katsomaan!" Nainen katsoi ruukkuun eikä ollut uskoa silmiään. Ruukussa oli jauhoja! Enemmän kuin oli ollut moneen päivään. Sitten hän otti öljyastian käteensä ja sielläkin oli öljyä, vaikka hän juuri oli kaatanut viimeiset pisarat. Tämä oli ihme! Hän sulki pojan syliinsä ja itki ilosta. Niin onnellinen hän oli. Yhdessä he kiittivät Jumalaa. Niinpä hän jatkoi leipomistaan, leipä pojalle ja hänelle itselleen, ja jauhoja ja öljyä jäi edelleen astioihin. Sitten he söivät yhdessä. Koskaan ruoka ei ollut maistunut näin hyvältä! Elia jäi heidän luokseen asumaan ja nainen leipoi joka päivä kaikille kolmelle.

Poika kuolee

Eräänä päivänä naisen poika sairastui vakavasti. Hän koetti hoitaa poikaansa niin hyvin kuin osasi, mutta poika hengitti yhä hitaammin ja lopulta hän ei hengittänyt enää ollenkaan. Poika oli kuollut. Mikä surun päivä! "Nytkö Jumala otti minulta rakkaan poikanikin pois. Olenko minä tehnyt niin paljon pahaa", nainen ajatteli. Itkun sekaisella äänellä hän huusi Elialle yläkertaan: "Miksi tulit minun tyköni. Nyt Jumala rankaisee minua." Elia tuli nopeasti alakertaan. Hän otti pojan velton ruumiin syliinsä ja vei hänet yläkamariin ja pani hänet vuoteelleen.

Jumala herättää pojan

Tuskaisena Elia rukoili ja huusi Jumalalle: "Oletko tehnyt näin pahasti leskelle ja surmannut hänen poikansa, kun minä olen ollut hänen vieraanaan." Sitten hän ojentautui pojan yli kolme kertaa ja rukoili, että Jumala herättäisi pojan eloon. Jumala kuuli Elian rukouksen, ja poika alkoi taas hengittä ja avasi silmänsä. Riemuissaan Elia nosti pojan syliinsä ja kantoi hänet alakertaan.

Pojan äiti oli niin surullinen, että tuskin huomasikaan, kun Elia toi pojan käsivarsillaan. Sitten hän kuuli Elian sanovan: "Katso poikasi elää!" "Mitä! Sehän on mahdotonta", äiti huudahti. Hän ryntäsi pojan luo, ja ihme, se sittenkin oli totta! Poika hymyili äidilleen ja ojensi kätensä ja äiti otti hänet syliinsä ja rutisti oikein kovasti. "Nyt minä tiedän, että olet suuri profeetta, oikea Herran palvelija, ja se mitä sanot on totta", nainen sanoi Elialle. Se oli heidän surullisin, mutta myös onnellisin päivänsä. Elia asui heidän luonaan kolme vuotta.

Sovellus

Tämä Sarpatin leski oli myös sankari. Hän luotti siihen mitä profeetta Elia hänelle sanoi. Hän leipoi ensin profeetalle, vaikka se leipä oli viimeinen. Ihme tapahtui! Ruokaa riitti aina vaan. Kun naisen poika kuoli, nainen luuli Jumalan rankaisevan häntä. Mutta Jumala halusikin opettaa naiselle miten aina kannattaa luottaa Häneen. Jumala rakasti naista, vaikka tämä oli ulkomaalainen ja vielä leski. Hän herätti pojan kuolleista.

Jumala tekee usein eri tavalla kuin me ajattelemme. Jumala valitsi köyhän lesken, joka oli muiden ihmisten silmissä vähäpätöinen. Näin Jumala omalla valinnallaan osoitti, että nainen oli yhtä tärkeä kuin muut ihmiset. Jumala on kiinnostunut kaikista ihmisistä.

SARPATIN LESKI, LUOTTAVAINEN SANKARI jatkuu

Joskus Jumala voi meidänkin aikanamme tehdä vastaavalla tavalla. Kun esim. olemme luopuneet jostakin meille rakkaasta tavarasta, niin olemme yllättyneet saadessamme saman tavaran takaisin.

Kerran eräs Hanna antoi oman, hyvin mieluisen kirjansa ystävälleen, koska hän halusi tehdä ystävänsä iloiseksi. . Ensin kirjasta luopuminen tuntui vaikealta, mutta Hanna teki kuitenkin niin. Seuraavana päivänä Hanna yllättyi iloisesti. Hän sai juuri samanlaisen kirjan palkinnoksi eräästä pienestä työtehtävästä. Silloin Hanna koki, että Jumala oli palkinnut tämän hyvän työn. Hänellä oli tavallaan vastaavanlainen tilanne kuin köyhällä leskellä.

Miettikää yhdessä: -millaisista erilaisista ihmisistä Jumala on kiinnostunut
-miksi Jumalaan kannattaa luottaa

SARPATIN LESKI OLI USKON SANKARI, KOSKA HÄN LUOTTI JUMALAAN JA TEKI NIINKUIN PROFEETTA HÄNELTÄ PYYSI.

8 JEESUS, SANKAREITTEN SANKARI

TAVOITE:

Lapsi ymmärtää, että sankaruus ei näytä aina sankaruudelta ja että rakkaus on sankarin voima. Jeesus osoitti suurinta rakkauttaan kuolemalla ystäviensä edestä. Nyt hän ELÄÄ!

TOTEUTUS:

- *eläytyvä kerronta*
- *piirrostaulu (katso erill. ohje tunnin lopusta)*
- *flanellot*

MOTIVOINTI:

Pohtikaa yhdessä mikä on suurinta sankaruutta.

MUISTOLAUSE:

"Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut. Sen suurenpaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä." Joh. 15: 12-14

LAULU:

Suuri ja ihmeellinen
Ei oo taru eikä juttu

Olet varmaankin huomannut linja-auton ikkunassa pienen tarran, jossa lukee varatie, exit. Varatiet löytyvät myös lentokoneista, junista, kaupoista ja lähes kaikkialta, missä ihmiset liikkuvat. Varatiet ovat yksi osa pelastussuunnitelmaa, joka on tehty onnettomuuksien varalle. Niiden avulla pyritään varmistamaan pelastuminen mahdollisissa onnettomuustilanteissa.

Ihmiskuntaa kohtasi paratiisissa suuri onnettomuus. Ihmisen ja Jumalan välit rikkoontuivat. Heidän välilleen syntyi syvä kuilu. Ellei mitään tehtäisi ihminen kuolisi, joutuisi lopullisesti eroon Jumalasta. Mutta Jumala rakasti ihmistä paljon. Hän halusi pelastaa ihmisen ja laati pelastussuunnitelman. Siksi Jumala lähetti Jeesuksen!

Tämä kertomus on surullinen. Se on myös kaunis. Siinä kerrotaan sankareittensankarista, joka kuoli ystäviensä puolesta.

Jeesus voittaa kiusaukset

Jeesus eli Israelissa, kuten monet muutkin sankarimme. Hän oli puusepän poika. Nuorena miehenä hän kulki ympäri Israelin maata ja teki ihmetekoja ja puhui monille ihmisille Jumalan rakkaudesta.

Noin 30-vuotiaana Jeesus aloitti tehtäväänsä, jonka Jumala oli Hänelle valmistanut. Ollessaan yksin neljäkymmentä päivää autiomaassa, kiusaaja ilmestyi Jeesukselle. Hän houkutteli Jeesusta luopumaan tehtävästään, mutta aina Jeesus vastasi Raamatun sanalla : EI! Viimein Saatana keksi hienon juonen. Hän vei Jeesuksen korkealle vuorelle ja näytti kaikki maailman valtakunnat ja sanoi: "Jos kumarrat minua, niin saat kaikki nämä omaksesi." Ajattele, Jeesuksesta olisi tullut koko maailman kuningas. Jeesus kuitenkin

JEESUS, SANKAREITTEN SANKARI jatkuu

sanoi: "Mene pois Saatana." Hän tiesi, että Jumala on ainoa, jota tulee kumartaa ja kunnioittaa.

Vielä myöhemminkin ihmiset yrittivät tehdä Jeesuksesta kuninkaan, kun hän oli ruokkinut 5000 miestä, heidän vaimonsa ja lapsensa viidellä leivällä ja kahdella kalalla. Mutta Jeesus ei suostunut kuninkaaksi, koska Hän ymmärsi, ettei voisi olla Jumalan sankari, jos Hänestä tulisi kuningas kesken Jumalan antamaa tehtävää.

Sankari kuolee ystäviensä edestä
Jeesus oli rukoillut, että hänen ei tarvitsisi kuolla, mutta ainoa tie meidän pahojen ajatustemme ja tekojemme sovittamiseksi oli kuitenkin Jeesuksen kuolema.

Jeesus vangittiin rukousyön pimeydessä Getsemanen puutarhassa. Sotilaat vangitsivat Jeesuksen ja veivät hänet vankilaan. Seuraavana päivänä Jeesusta kuulusteltiin Pilatuksen, roomalaisen maaherran palatsissa, mutta Pilatus totesi Hänet syyttömäksi rikoksiin, joista Jeesusta syytettiin. Koska oli pääsiäinen, Israelissa oli tapana vapauttaa yksi vanki. Ihmiset halusivat vapaaksi Barabbaan, ennen kuin syyttömän Jeesuksen. Koko kansa huusi: "Vapauta meille Barabbas."

Jeesus ruoskittiin, häntä pilkattiin ja hänen päähänsä laitetiin piikkikruunu. Kärsien Hän kantoi ristin poikkipuuta Golgatan mäelle, jossa rikolliset naulittiin ristille. Jeesuksesta tuli rikollinen, siksi että hän otti kaikki maailman synnit kantaakseen. Kun Jeesus riippui ristillä, Hän huusi lopulta Jumalalle: "Miksi minut hylkäsit?" ja viimein "Se on täytetty." Tehtävä, jonka Jumala oli antanut Jeesukselle oli suoritettu. Jeesus oli sankareitten sankari, Hän kuoli ystäviensä, sinun ja minun edestäni. Hän joutui eroon Jumalasta, Isästään kaikkien ihmisten tähden. Saatana luuli saaneensa voiton, mutta siinä hän erehtyi pahasti.

Missä Jeesus on nyt?
Ristiinnaulitsemisen jälkeen Jeesus haudattiin kiviluolaan. Eräs Joosef Arimatialainen antoi oman hautansa Jeesukselle. Kolmen päivän kuluttua Jeesus nousi kuolleista! Jumala herätti Jeesuksen elämään. Aikaisin aamulla Jeesuksen opetuslapsia tuli haudalle, jonka edestä kivi oli vieritetty pois. Hauta oli tyhjä - ei vaan siellä oli enkeleitä, jotka kertoivat, että Jeesus on noussut kuolleista.

Pian kaikki opetuslapset tiesivät, että Jeesus elää. Jeesus ilmestyi useita kertoja opetuslapsilleen, ennenkuin nousi ylös taivaaseen rakentamaan meille jokaiselle taivaallista kotia. Hän myös rukoilee meidän puolestamme siellä. Hän auttaa meitä joka päivä kotona ja koulussa olemaan sankareita ja rakastamaan lähimmäistämme.

JEESUS ON SANKAREITTEN SANKARI, KOSKA HÄN KUOLI YSTÄVIENSÄ EDESTÄ.

JEESUS, SANKAREITTEN SANKARI jatkuu

Voit havainnollistaa kertomuksen vaikkapa oheisen piirroksen avulla.

KUVA 1

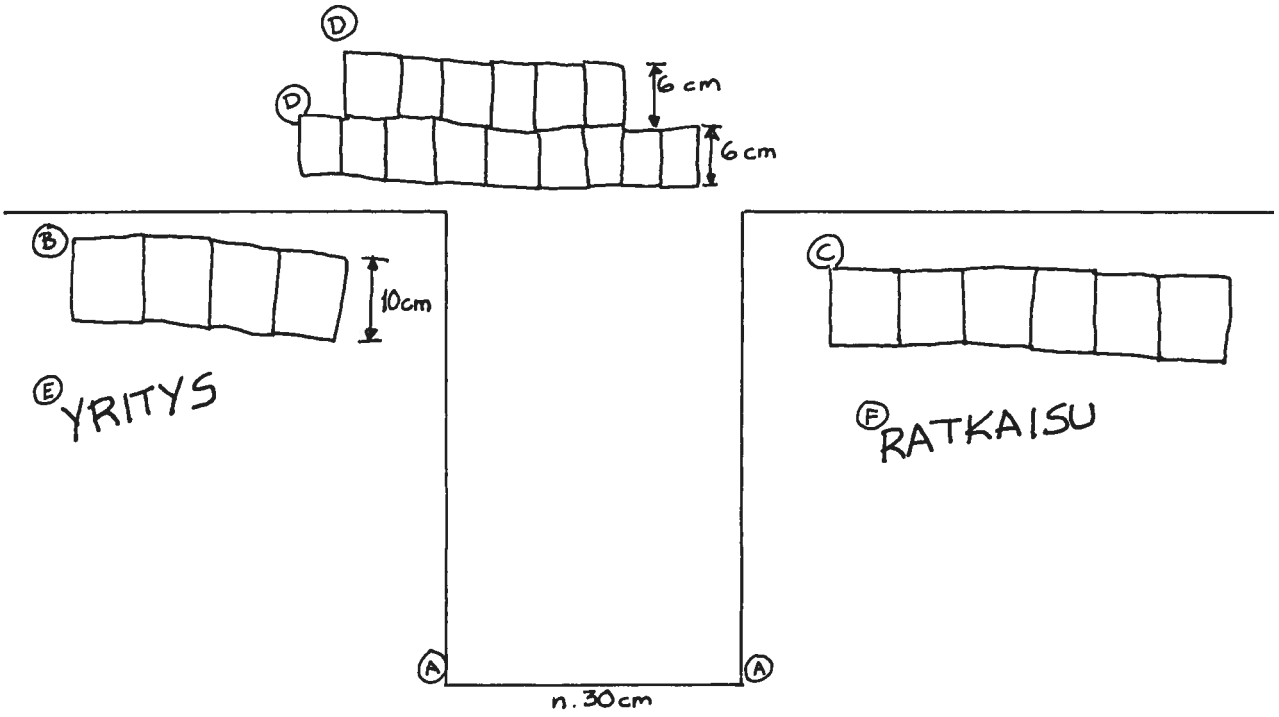

<u>tarvikkeet:</u> valkoinen paperi, koko 60 80 cm, vesivärejä (viisi väriä), pensseleitä (viisi kpl.) ja ohut valkoinen kynttilä

Valmista ennen tunnin alkua kuvan 1 mukainen piirros. Pingota paperi esim. flanellotaulun nurjalle puolelle. Kuva kertoo kuilusta, joka syntyi ihmisen ja Jumalan välille syntiinlankeemuksessa. Kuva kertoo myös ihmisen yrityksistä rakentaa silta Jumalan luo, mutta vasta Jumala ratkaisi ongelman Jeesuksessa.

Piirrä ensin kuilun reunat (A) sinisellä. Piirrä sitten lokerikot (B) ja (C) seuraavasti. Väritä (B) vaikka vihreällä ja (C) keltaisella värillä. Rajaa sitten lokerot mustalla, niin että (B):stä tulee neljä lokeroa ja (C):stä kuusi lokeroa. Tee sitten rotkon yli lokerot (D), mutta tee pelkät valkeat lokerikot rajaamalla ne punaisella, alimmaiseen yhdeksän ja ylimmäiseen kuusi lokeroa. Kirjoita vielä kynttilällä (E) ja (F) mukaiset sanat. Piirrä ne hennosti ensin lyijykynällä, niin kynttilällä kirjoittaminen onnistuu helponmin. Ne ovat ikäänkuin piilossa silmiltä!

JEESUS, SANKAREITTEN SANKARI jatkuu

KUVA 2

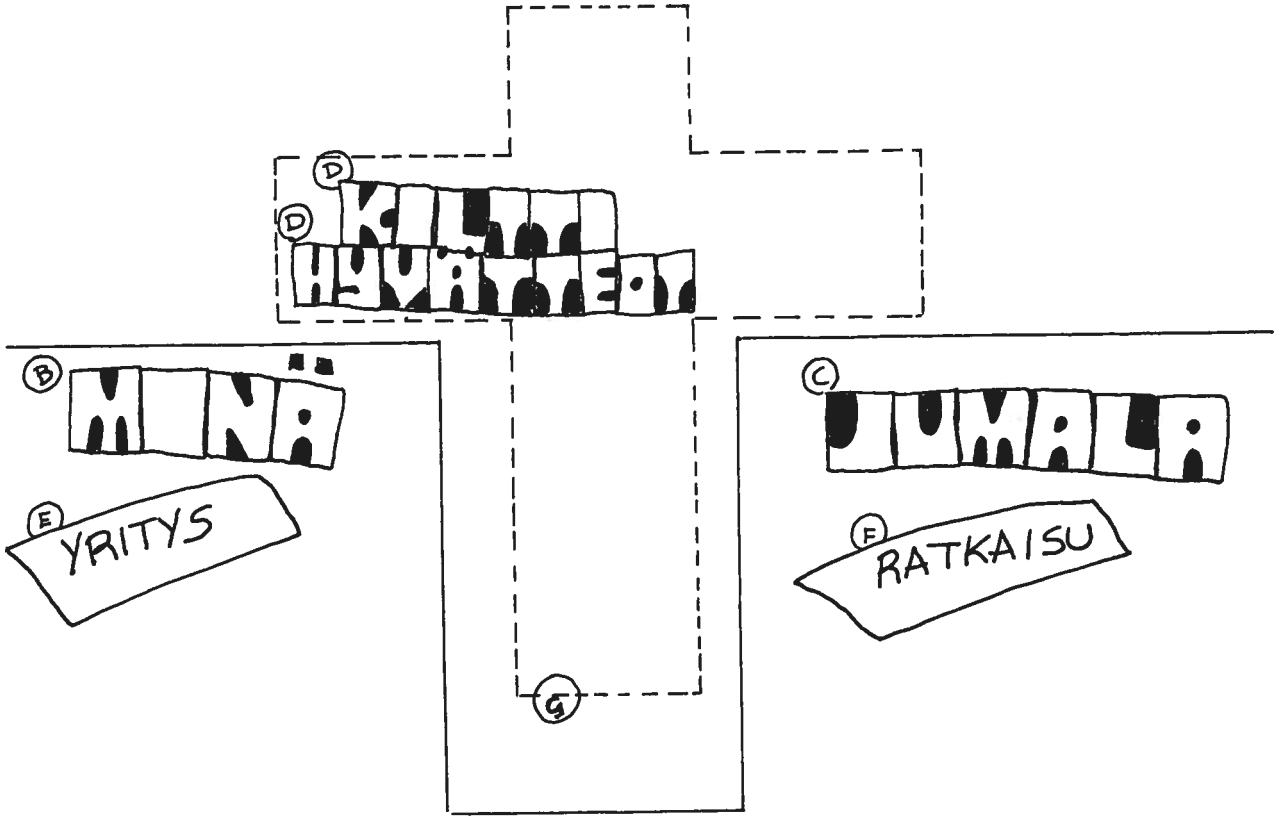

Kertoessasi voit täydentää kuvaa koko ajan. Aloita lokeroista (B) ja (C) mustaa väriä käyttäen. Huomaat, että lokerot muuttuvatkin sanoiksi. Kuva alkaa elämään. Kun olet kertonut lapsille miksi kuilu syntyi, siirry kertomaan ihmisen yrityksistä. Ota pensseliin sinistä väriä ja vedä useita kertoja (E) sanan yli, jolloin sana pomppaa paperista esiin. Ihmisen omia yrityksiä saat esille lokerikoista (D) muuttamalla punaisella värillä lokerikot kirjaimiksi. Silta ei kuitenkaan yllä Jumalan luokse.

Maalaa taas sinisellä (F) esiin. Kerro sitten varsinainen kertomus Jeesuksesta, sankareitten sankarista, joka rakensi sillan kuilun yli. Havainnollista se maalaamalla punaisella katkoviivojen väliin jäävä alue (G), jolloin omat yritykset (D) jäävät ristin alle. Risti on silta Jumalan luo!

TUNTIEN HAVAINNOLLISTAMISVIHJEITÄ:

Eläytyvä kerronta:

Eläydy kerrottavaan ainekseen muuntamalla esim. ääntäsi siirtyessäsi roolista toiseen. Havainnollistamisessa voit käyttää myös taukoja ennen tärkeää sanottavaa tai sen jälkeen. Tärkeän asian voit sanoa erityisen painokkaasti.

Pöytäteatteri:

Aseta pöydälle joku alusta esim. huivi, jonka päällä liikuttelet nukkeja. Saadaksesi pinnan epätasaiseksi laita jotakin alustan alle. Voit helposti tehdä muutamia puita tai kukkia WC-paperitötteröistä. Päällystä rullat ja tee lehdet ja kukat greppi-, tai silkkipaperista. Nukkeina voit käyttää esim pieniä sotilaita (Gideon) ym. Pöytäteatteri soveltuu hyvin leirin pienimmille lapsille.

Vesivärimaalaus

Katso ohjeet sankareitten sankarin yhteydestä. Tosi upea keino, on helppo, vaikka yksityiskohtainen. Selostus voi aluksi tuntua vaikealta. Kokeile - verrattavissa flnnello-havainnollistamiseen!

Kirjat:

Tuntien yhteyteen olemme antaneet vihjeitä kirjoista, joista löydät hyviä kuvia havainnollistaaksesi Raamattutuokioita. Kirjallisuusluettelosta löydät tarkemmat tiedot.

Flanellot:

Kaikista sankareista löytyy flanellokuvia, joilla voit hyvin elävöittää kertomuksiasi.

Nuket:

Wc-RULLANUKET (katso ohje Ester 1 kohdalta), voit soveltaa muihinkin tunteihin.

KÄSINUKET, jos sinulla on jo niitä valmiina.

SORMINUKET

LEIKKAA vanhoista sormikkaista
ehyet sormiosat irti ja mieti
miten selittäisit vaikka osan
kertomuksesta niiden avulla
(etenkin pienimmille leiriläi-
sille)
Voit tehdä niistä eri henkilöhahmoja
koristamalla pikkunuket kangasväreil-
lä, napeilla, langanpätkillä tai kan-
gastilkuilla yms. käytä kekseliäisyyt-
täsi. Napit sopivat silmiksi, langat
tukaksi ja parraksi, pienet paperikol-
mit nenäksi, viitaksi ja huiviksi
ohut kaunis kangastilkku jne.
Jos kotonasi on kumikäsineitä,
voit käyttää myös niitä. Niistä
voi pestä värit pois ja maalata
aina uudet kasvot.

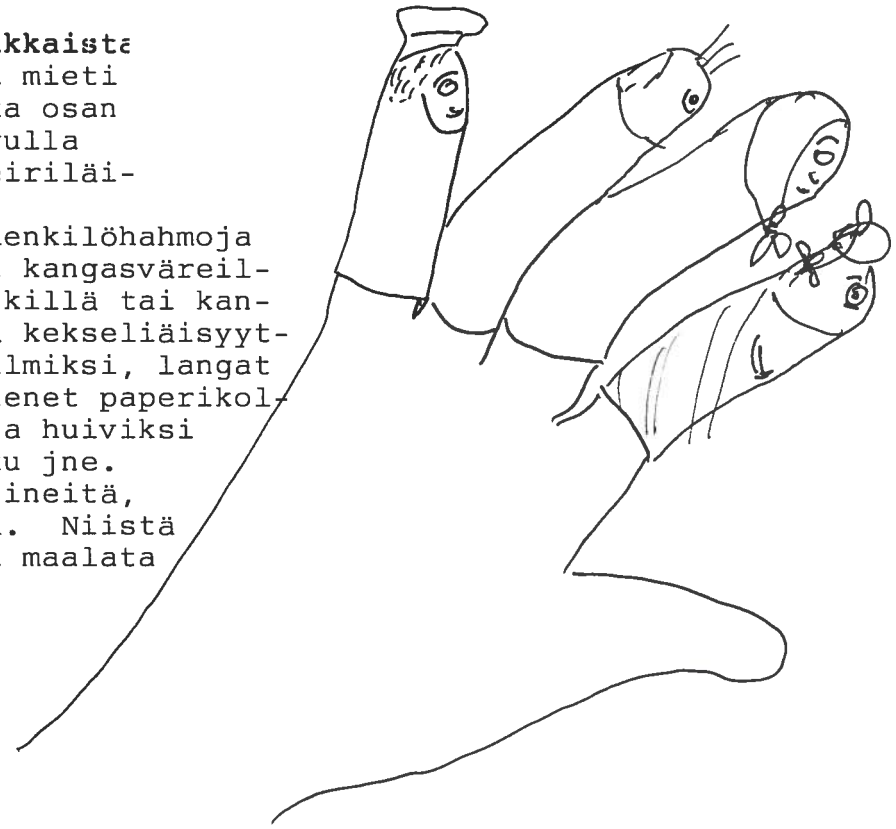

KÄSINUKET LUMPUISTA

Jos et leiki kovin usein nukketeat-
teria kannattaa askarrella vain
hyvin yksinkertaisia nukkeja kan-
kaiden tähteistä.
OTA kangastilkku ja sido se
löyhästi langalla kiinni.
Katso kuvaa. Täytä pää vanulla.
Irrota lanka ja sido uudelleen
villalanganpätkällä siten, että
etusormellesi jää tilaa. Maalaa
sitten nuken kasvot peiteväreillä
tai koristele muuten. Tukan voit
tehdä vaikka niinestä tai langan-
pätkistä. Tällä tavoin voi nukkeja
valmistaa useampia, joista jokai-
nen näyttää eri näköiseltä.
Hannalle sidotaan huivi päähän
ja kuninkaalle ja kuningattarelle
tehdään päähän kultapaperista kruu-
nut ym.
Sopii ihan hyvin vaikka Samuelin
kertomukseen johon papin saa myös
helposti tekemällä nukelle liperit
valkoisesta kankaasta tai paperista.

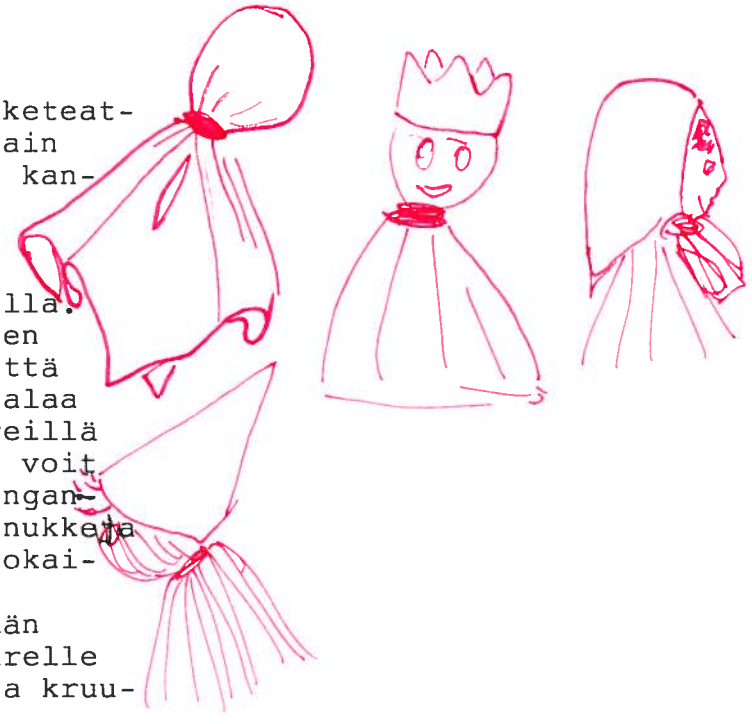

Erittäin hyvä havainnollistamiskeino johonkin kertomuksen osaan,
jossa hahmot juttelevat keskenään, jolloin pidät toista nukkea
toisessa kädessä ja toista toisessa ja sitten nuket keskustele-
vat keskenään. Tämä on helppo toteuttaa, vaikka pitäisit raamat-
tutuntia yksin.

NIKKARINURKKA

Intiaanin varusteet:

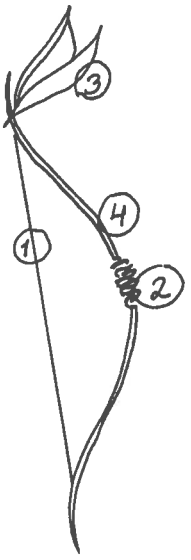

1.pv. Jousipyssy:

Valmista joko kuusen alaoksista, tai muoviputkesta, jota saat sähkötarvike-kaupoista.
tarvikkeet: (1) narua, (2) eristysnauhaa
(3) sulkia, (4) kaari

2.pv. Nuolet:

Valmista joko vesoista vuolemalla tai ∅ 8mm pyöreästä rimasta, jota saat puutavaraliikkeistä. Tee pyrstö pakkaus-teipistä. Pane teipit vastakkain, jolloin rima jää väliin ja leikkaa haluttuun muotoon. Laita päähän painoksi esim. huopanaula.
tarvikkeet: (1) rimaa, (2) pakkausteippiä,
(3) huopanauloja

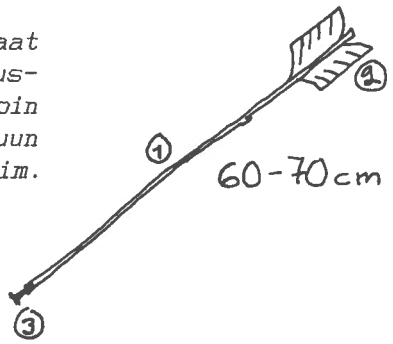

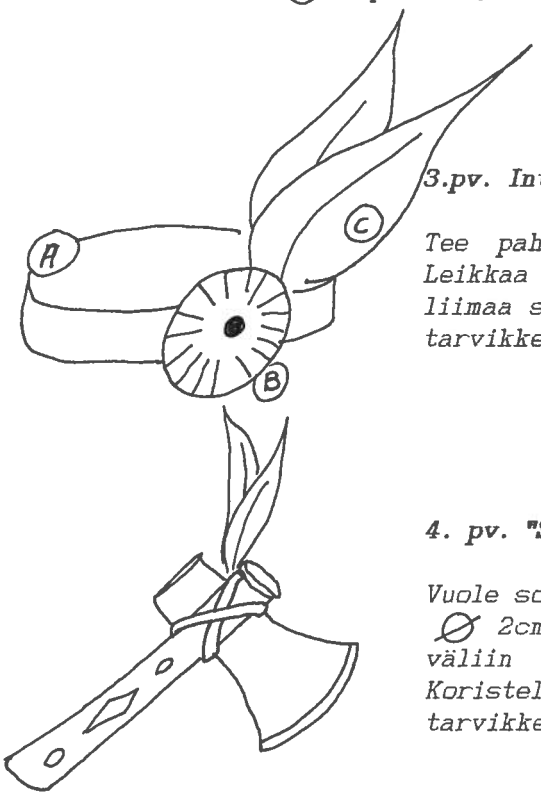

3.pv. Intiaanipäähine:

Tee pahvista sopivan levyinen päävanne. Leikkaa erivärinen pyöreä koriste (B) ja liimaa sen alle höyheniä.
tarvikkeet: (A) kartonkia (erivärisiä)
(C) höyheniä

4. pv. "Sotakirves": *(tomahawk)*

Vuole sopivasta oksasta kirveen varsi ∅ 2cm. Halkaise pää ja sido tai naulaa väliin vanerista tms. tehty "terä". Koristele kirves!
tarvikkeet: 1 vaneria, 2 narua, 3 oksia,
4 koristeluun esim. maalia

5.pv.Intiaanikisat:

Jaa osallistujat esim. 2-3-hengen ryhmiin. Lajeina voisivat olla:
- *jousiammunta, pituutta*
- *tomahawkin tarkkuusheitto*
- *hevosenkenkien (renkaiden) heitto keppiin*
- *maissinjyvien tms. lukumäärän arvioiminen*
- *sotahuuto*

<u>Jousiammunta:</u> Jokainen joukkueen jäsenistä ampuu nuolen. Kun ensimmäinen on ampunut nuolensa, toinen jatkaa siitä mihin ensimmäisen nuoli putosi. Se joukkue, joka ampui pisimmälle (nuolien lentomatka yhteensä) on voittaja.

<u>Tomahawkin tarkkuusheitto:</u> Kukin joukkue heittää kuusi kertaa. Joukkue voi sopia keskenään montako kertaa kukin saa heittää. Heittoetäisyys kannattaa määritellä koeheittojen perusteella. Heittoetäisyys pitää sopia siten, että nuorimmat saavat heittää läheltä, varttuneemmat kauenpaa ja aikuiset kauimpaa. Heittokohteeksi voi valita esim. maahan merkityn ympyrän, tai pölkyn päällä olevan kalikan. Jokaisesta osumasta saa esim. kaksi pistettä.

<u>Hevosenkengän/renkaan heitto:</u> Kukin joukkue saa heittää yhteensä kuusi kertaa. Sopivan matkan päähän on lyöty tappi maahan, johon pitää osua. Jos tappi jää hevosenkengän/renkaan sisään, saa viisi pistettä. Jos hevosenkenkä/rengas jää nojalleen tappia vastaan, siitä saa kymmenen pistettä.

<u>Maissinjyät pullossa:</u> Joukkueet käyvät arvioimassa jyvien lukumäärän. Arviointiaika voisi olla esim. kaksi min. On huolehdittava, että toiset joukkueet eivät kuule ryhmän käymää keskustelua, eivätkä lopputulosta. Oikeasta vastauksesta saa esim. kaksitoista pistettä, melkein oikeasta kymmenen ja puoleksi oikeasta kuusi pistettä.

<u>Sotahuuto:</u> Jokainen ryhmä keksii oman sotahuudon. Pisteitä voisi antaa huudon nasevuudesta ja esityksestä yhteensä neljä pistettä.

Voitte juhlistaa kisaa sotamaalauksin!

Mikäli intoa riittää voitte rakentaa myös tiipien. Käyttäkää pystykeppeinä viisi n. kahden metrin mittaista keppiä ja peitteinä esim. vilttejä!

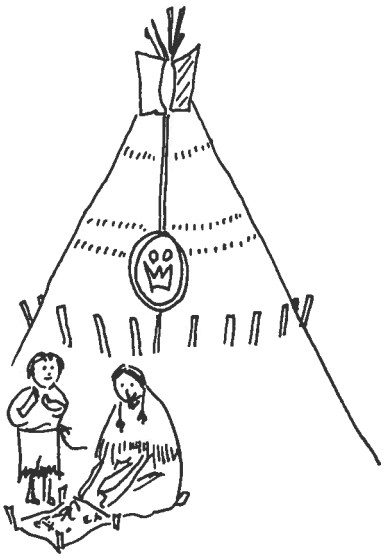

PL 198, 13101HÄMEENLINNA

Kustantaja: Päivä Oy
Painopaikka: Painoporras Jyväskylä 1992